

Steziice

STEZICE - šolski časopis za radovedne - LETNIK 46 - ŠTEVILKA 1 - JUNIJ 2015

Stezice

UVODNIK

Dragi bralci, ustvarjalci in kritiki!

Pa je (skoraj) za nami – še ena prehojena cesta, polna znanj in izkušenj. Žal ali pa na srečo se navzven vidijo le ocene, bistvo pa je, kot vedno, očem skrito in nevidno. Nosimo ga v sebi in sledi puščamo v drugih ljudeh – za vas so gotovo najbolj pomembni vrstniki, od katerih pa bo slovo za devetošolce lahko tudi boleče.

Marsikdo od vas si pogosto zaželi, da mu ne bi bilo treba hoditi v šolo. Pa si sploh predstavljate, kako dolgočas bi vam bilo?! Za trenutek pomislite, kakšno leto je za vami – veseli, manj veseli dogodki, nova spoznanja, novi prijatelji ... bi se to sploh zgodilo, če bi ne hodili v šolo?

Kot vsak konec šolskega leta vas bodo tudi letos v počitnice pospremile Stezice. Delo šolskih novinarjev ste prvič letos lahko spremljali tudi v obliki spletnega časopisa eStezice – novinarji so uživali v izdelovanju kratkih posnetkov, filmčkov, intervjujev; za literarne prispevke pa ste »krivici« sami. Beležili smo vaše misli in čustva. Povpraševali smo vas, kako občutite in nenazadnje sprostite jezo in še kakšno drugo nebodigatreba čustvo, veseli smo bujne domišljije, ujete v zgodbe in pesmice, presenetila pa so nas tudi strokovna besedila izpod vaših peres. Devetošolci, ki se poslavljate, pa ste spisali svoje »spomenike« - mnogim je odlično uspelo v nekaj kitic spraviti samega sebe. Sled, ki jo nekateri puščate za seboj, bo še dolgo prisotna; sami najbolje veste, kako ste prehodili svojih devet let. Glas pa je drugi obraz. Naj vas odnese daleč in visoko!

V lepe počitnice pa že vsi razpiramo krila. Če je najlepše in najvrednejše tisto, kar je zaslužno, in hkrati najtežje tik pred koncem, bo že držalo, da smo pred ciljno črto. Vse, kar bi vam še želela reči, je, da se iz slabih izkušenj naučite česa koristnega, dobre pa si zapomnite.

Andreja Kosec,
mentorica in urednica

IZDAJA:

Osnovna šola Bistrica
Begunjska cesta 2,
4290 TRŽIČ
Tel.: 04 597 17 60
Fax.: 04 597 17 70
E-mail: stezice@guest.arnes.si
<http://www.os-bistrica.si>

GLAVNA UREDNICA:

Andreja Kosec

LEKTORIRANJE: Andreja Kosec

NASLOVNICA: Rok Aljančič, 4.a
Dina Pintarič

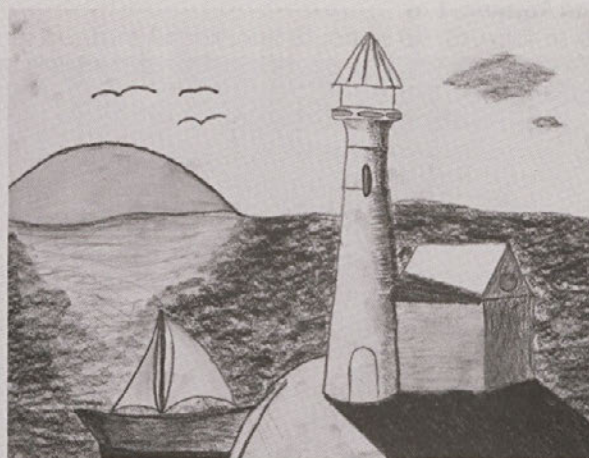
FOTOGRAFIJE:

Člani FOTO-VIDEO krožka

OBLIKOVANJE: Dina Pintarič

TISK: Art Pro d.o.o., Ljubljana

NAKLADA: 300 izvodov

Mateja Vukota, 8. b

Učenci 1. a razmišljajo, zakaj je biti dobro šolar, šolarica

Ker računamo, ker smo se učili števila do 20, ker smo spoznali abecedo. **Žan Begovič, 1. a**

Ker so dobre učiteljice in ker imam veliko novih prijateljev. **Nika Benda, 1. a**

Ker se učimo, beremo, računamo, ustvarjamo, da veliko znamo. **Naja Ferenc, 1. a**

Ker delamo naloge in ker dobim dobre ocene.

Taja Gaberc, 1. a

Ker se veliko naučimo, ker se učimo brati, računati.

Arijan Ičanovič, 1. a

Ker se učimo črke, številke, ker veliko računamo in pišemo črke in ker smo danes dobili za darilo knjigo.

Marcel Lipušček, 1. a

Ker rada delam naloge, jemo različne obroke, imamo počitek in ker imamo telovadbo. **Elma Mehič, 1. a**

Ker se kaj naučimo, ker v podaljšanem bivanju igramo nogomet, ker smo se naučili abecedo. Nejc Melihen, 1. a

Ker se učim in igram. **Riana Mulalić, 1. a**

Ker delamo naloge. **Aljaž Prezelj, 1. a**

Ker rad delam »ta prave« naloge, ker rad pišem črke in berem, ker rad računam in kaj ustvarjam. Rad imam športno in likovno. Rad zunaj na igrišču tečem.

Gaber Rakovec, 1. a

Da se dobro učim in da bom znal dobro računati, ko bom velik. **Nik Raztresen, 1. a**

Da se dobro učim, da sem s prijatelji. Rada se tudi igram.

Emma Rozman, 1. a

Da se fajn učiš, da se naučiš tisto, kar ne znaš. Da se učim nove črke, številke. Če ne bi hodil v šolo, se ne bi nič naučil.

Valentino Sirc, 1. a

Ker delamo naloge. **Matic Stegnar, 1. a**

Ker imamo dobre naloge, ker imamo dobre učiteljice in ker imam v šoli veliko dobrih prijateljev. **Jaka Strižih, 1. a**

Ker se veliko naučimo in dobro delamo naloge.

Tara Šmiglj, 1. a

Učenci 1. a razreda

V šoli smo se veliko naučili. Z razredom hodimo tudi ven in se igramo. S prijatelji smo nabirali storže po šolskem igrišču.

Ryan Goričan Slapar, 1. b

Zelo mi je bilo všeč na travniku, ko smo pihali regratove lučke. Na travnik smo šli peš. Naloge so bile zelo dobre.

Matic Aljančič, 1. b

Moja prijateljica Liza je bila za maškare princesa Ana in skupaj sva se zabavali. Jaz sem bila hudičevka. Skupaj smo se tudi slikali. **Uma Crnklič, 1. b**

Všeč mi je bilo, ko smo šli za pusta ven in smo peli. Peli smo pesmico Hip hura. **Liza Meglič, 1. b**

Za pusta smo šli ven in imeli zabavo. Obiskali smo stare ljudi v domu in jim zapeli pesmico. **Teo Čeh, 1. b**

Pust v 1. b razredu

Učenci 1. b razreda

Ko sem prvič prišel v šolo, smo z učiteljicama pregledali, če imam vse. Takrat nisem še vedel kje je kaj, sedaj vem že vse. Vse to sem se naučil. Zelo zanimive so mi bile pesmice. Sedaj sem pri koncu prvega razreda. Še štirje tedni, pa bodo počitnice. **Anže Ive, 1. b**

Všeč so mi bile maškare. Bila sem princeska. S Klaro sva se veliko igrali. **Anabella Jevtič, 1. b**

Ko sem prvič prišel v šolo, mi je bilo vse všeč. Sploh me ni bilo nič strah. Rad se učim in rad bi dobil čim več zvezdic, da bi bil priden. **Maj Amadej Tišler Sušnik, 1. b**

V šoli je dobro, zato ker se rad učim. Najbolj všeč so mi bile maškare. **Miha Rožič, 1. b**

Najraje se igram s prijatelji. Rad delam tudi naloge in se igram na igrišču. **Sergej Krstić, 1. b**

Najbolj mi je bilo všeč, ko smo bili maškare. Takrat smo se veliko igrali. **Manca Štular, 1. b**

Prvi dan, ko smo bili v šoli, sem že jedla šolsko kosilo. Za kosilo so bili makaroni. To je bilo najboljšo kosilo.

Klara Tavčar, 1. b

Ko sem prvič prišla v šolo, sem se bala učiteljic, da ne bodo preveč hude in da se ne bomo nič igrali. Tu so zelo prijazne učiteljice in se veliko igramo. Kaja Smolej, 1. b

Ko sem prišel v šolo, mi je bilo najbolj všeč, ker sem vedel, da se bomo veliko naučili. Šola se mi je zdela boljša kot vrtec. Doma me je bilo malo strah. Pomirila me je sestra, da v šoli ni nič hudega. **Luka Čarman, 1. b**

S šolo smo šli plavat. Jaz sem zelo dobro plavala. Najbolj mi je bilo všeč, ko smo se v vodi igrali igrice. Igrice so mi bile všeč, ker smo čofotali po vodi. **Polona Legat, 1. b**

Ko sem prišel v šolo, me je bilo strah, ker sem bil prvič v šoli. Spoznal sem, da ni nič hudega. Na šolo sem se navadil. **Rok Balkovec, 1. b**

Učenci 1. a razreda na travniku

Pogovarjali smo se z učenci 1. razreda Podružnične šole Kovor. Vprašali smo jih, kaj jim je v šoli všeč.

JULIJA AHAČIČ: Da se kaj novega naučim, ustvarjanje pri likovnem pouku, pisanje v zvezke.

MAJ DOLČIČ: Ko je lepo vreme in se zunaj igramo, risanje, računanje, pisanje nalog, ko smo pridni.

ZOJA ROŽIČ: Ko me med odmorom obišče Tinkara, ko delamo naloge in poskuse.

EVA LISEC: Praznovanje rojstnih dni in ustvarjanje iz papirja.

VITA PREMRL: Ko poslušamo glasbo in ko smo zunaj.

KAJA ŽOS: Ko se zunaj igramo, telovadimo, ko poslušamo učence, ki pripovedujejo obnovo knjig za bralno značko.

PATRICIA DULC: Igranje in učenje števil.

KAJA DOBRAVEC HORVAT: Ko gremo na telovadbo, ko se igramo zunaj in v razredu.

ANDREJ ŠULGAJ: Ko smo pridni, igra zunaj in v razredu.

LEONA FAZLIJAJ: Ko barvamo in pišemo v zvezke, ko se igramo.

MATIC PREMRL: Likovni pouk in odmori.

NEJC LUNAR: Ko gremo ven, ustvarjanje in računanje.

BRIN ZUPAN: Pisanje števil in črk.

Sprejem prvošolcev na PŠ Kovor

ŠPORTNI DAN

Bili smo v dvorani, kjer igrajo hokej. Ta dvorana je v Kranju. Ta dvorana je zelo velika. Veliko nas je bilo. V tej dvorani smo drsali. Iz našega razreda nas je bilo 7.

Marko Zečević, 2. b

Sankat smo se šli na Krpin. Blizu sankališča je bila koča. V njej smo pili čaj in jedli lizike. Imeli smo se res super. Tam so bila tudi igrala, na njih smo se zabavali.

Emma Kogoj, 2. b

Na Krpinu so se otroci sankali. Punčko Segmedino je udarila gugalnica, ko so se igrali na igralih. Punčko Segmedino sta potolažili deklici Ema in Ajda. Ema je iz snega naredila zajčka. Je zelo dobra kiparka.

Ajda Amon, 2. b

V torek sem šel drsat v Kranj. Zelo je bilo dobro. S prijatelji smo se šli lovilca. Drsali smo se v ledeni dvorani. Jedli smo rogljiček z marmelado in pili jabolčni sok.

Blaž Jemec, 2. b

V torek, 10. 2. 2015, smo šli na sankanje. Tam smo se igrali in pili čaj. Nekateri so lizali lizike. V avtobusu so nekateri zaspali.

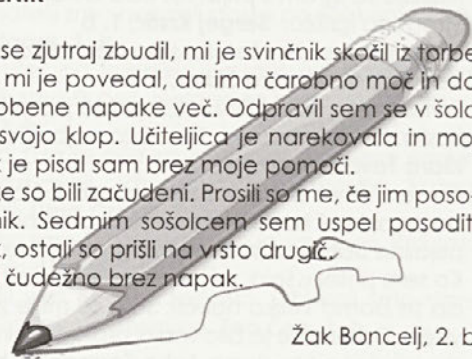
Vesna Srečnik, 2. b

Manca Čadež, 5. a

ČAROBNI SVINČNIK

Nekoč, ko sem se zjutraj zbudil, mi je svinčnik skočil iz torbe v roko. Svinčnik mi je povedal, da ima čarobno moč in da ne bom imel nobene napake več. Odpravil sem se v šolo in se usedel v svojo klopo. Učiteljica je narekovala in moj čarobni svinčnik je pisal sam brez moje pomoči. Sošolci in sošolke so bili začudeni. Prosili so me, če jim posodim svoj svinčnik. Sedmim sošolcem sem uspel posoditi čarobni svinčnik, ostali so prišli na vrsto drugič. Moj narek je bil čudežno brez napak.

Žak Boncelj, 2. b

JAZ, ČUDEŽNI LONČEK

Jaz sem čudežni lonček. Ime mi je Tevž. Sem barvast, malo počen, a sem bil gospodu všeč, zato me je kupil in odpeljal domov. Bil je prijazen. Vsak dan me je očistil in umil. Potem sva se igrala in si podajala žogo. Ime mu je bilo Gregor. Bil je nogometaš. Ker ni imel plastenke, da bi pil iz nje, je rekel, če jo lahko naredim. Bil sem mu hvaležen, zato sem mu jo naredil. Potem je šel na tekmo in jaz sem šel z njim. Zmagali smo z 1:0.

Tevž Premrl, 2. K

Nekoč je živela deklica. Mama ji je umrla ob rojstvu. Očeta sploh ni imela. Tako je šla v vas.

Na poti v vas je našla denar in si rekla: Nekaj grem kupit za pod zob. Tako je stopila v trgovino. Prodajalka ji je svetovala, naj kupi ravno mene, lonček, na katerega samo potrkaš in si zaželiš kos kruha in mleko. Postaviti me moraš točno na sredino mize. Deklica me je želela plačati in rekla: Tukaj imate denar. Prodajalka ji je odgovorila: Ne, ne rabim ga, vidim, da si revna.

Deklica je prišla domov. Postavila me je na sredino mize in rekla: Želim si kos kruha in mleko. Mleko in kruh sta bila pred njo in deklica si je postregla. Legla je k peči, da si odpočije. Zjutraj se je prebudila in spet rekla: Želim si kruh in mleko. In že je bilo vse pripravljeno. Deklica je sedla k zajtrku in pojedla. Nato se je šla ven igrat. Za kosilo se je vse ponovilo. Minilo je nekaj ur in prišel je čas večerje. Spet se je vse ponovilo.

Šla je spat in tako je srečno živela do konca svojih dni.

Neža Rožič, 2. K

Nekoč je živela deklica, ki je bila zelo revna in imela je samo še mamico. Oči ji je umrl.

Nekega dne me je našla v gozdu in me vzela iz grmičevja. Odnese me je v svojo revno hišico. Takrat sem se zatresel in izgovoril: Lahko ti uresničim tri želje! Deklica si je zaželela: Oh, kako bi bilo lepo, če ne bi bili revni. Zaprla je oči in jih kmalu spet odprla. Pogledala je naokoli in videla, da nista več revni. Mami si je želela dobro kosilo, da bi imeli toplo juho, meso, krompir in solato. Tudi to željo sem jima uresničil. Deklica si je zaželela še zadnjo željo. Zaželela si je, da ne bi bili nikoli več lačni. Mami se je zahvaljevala deklici: Oh, hvala, deklica moja! Deklica pa ji je rekla: Nisem bila jaz, lonček je bil. S prstom je pokazala name. Takrat si je hotela mami še nekaj zaželeli, a je deklica hitro skočila predme in vzkliknila: Lonček mi je rekel, da če si zaželiš več kot tri želje, se bo razjezil in nama vzel vse najine uresničene želje in bova še bolj revnili! Od takrat sva srečno živeli.

Lucija Valjavec, 2. K

Nekoč je živela veeverica, ki me je našla v gozdu. Vzela me je s seboj in ponoči sem ji naredil poln lonček lešnikov. Vsak dan sem to ponovil.

Potem je nekega dne odšla v gozd. Po nesreči me je vzela s seboj in v gozdu sem padel iz njene košare na tla. Veeverica me je iskala in iskala, a me ni našla. Jokala je in jokala, a ni pomagalo.

Prišla je zima in veeverica je iskala lešnike. Takrat me je zagledala in me od veselja objela. Odnese me je domov. Spet sem ji delal lešnike, da ni bila lačna. Ko je šla naslednjič v gozd, me je pustila doma.

Vid Šlibar, 2. K

Nekoč je živela stara žena, ki ni imela veliko denarja. Nekega dne je šla v gozd nabirat jagode in me našla. Dala me je v košaro. Ko je prišla domov, me je položila na mizo in šla spat. Ko se je zbudila, je šla pome in pogledala vame. Zagledala je denar. Potem je šla na trg in si kupila kruh, marmelado in maslo ter veselo odšla domov.

Benjamin Jekovec, 2. K

Pozdravljeni, jaz sem lonček. Veste, mene je neki gospod kar zavrgel, pravi, da me noče več. Glejte, tamle gre psiček!

Živio, psiček, kako si kaj?

O, živio, lonček, jaz sem dobro. In ti? Kako si kaj?

Zelo slabo. Me vzameš s seboj?

Seveda! Kar z menoj!

Saj ne morem, nimam nog!

O, oprostí, te bom pa nesel na hrbtu! Ali kaj znaš?

Ja, znam! Sem čarobni lonček, ki ti lahko pričaram, kar želiš!

Je to res?

Ja, je!

Potem pa kar v mojo hišico.

Hvala ti, psiček. V zahvalo ti bom vsako jutro dajal kosti.

In tako sem mu dajal kosti, dokler sva živela.

Manca Peternelj, 2. K

Neko soboto me je našel deček po imenu Rok. Na vrtu je bilo zelo dolgočasno in neprijetno, ko so mi polži lezli na obraz. Deček Rok me je umil, posušil in popravil. Dal me je psu Andražu. Ta me je vsak večer polizal in mi dal svojega medvedka, ki me je grel pred mrazom.

Eva Puhar, 5. b

Zjutraj sem mu pustila presenečenje. Pustil sem mu vodo, pasje piškote in piskajočo igračo.

Dnevi so minevali in Rok me je vzel psu in me je dal svoji mlajši sestri Ani. Ana se je z mano igrala. Metala mi je žogo, vame dajala Barbike, glavnike, pisala in šilčke.

Naenkrat pa sem se znašla v očetovi torbi. Odnese me je v službo, kjer sem varovala sponke, pisala, šilčke in veliko drugih reči. Oče je prišel iz službe zelo vesel, ko je zagledal, da smo dobili nov fotelj. A mama je žalostna sedela za mizo in razmišljala, kako bi skuhalo novo juho. Ker je v juho dala med namesto soli, je bila juha uničena. Mama je nato odšla za trenutek iz kuhinje, oče pa na balkon. Ko se je mama vrnila, je na mizi zagledala juho. Vsi so prišli jest in bili zadovoljni.

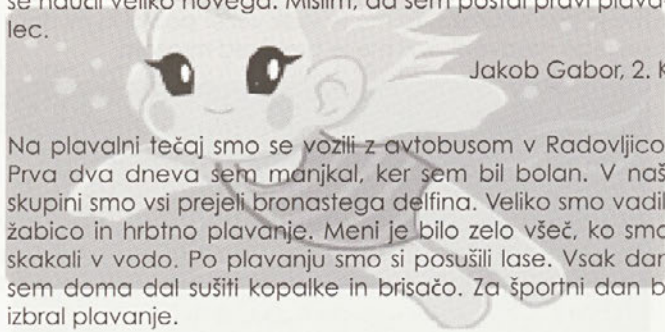
Laura Gorenc, 2. K

PLAVALNI TEČAJ

Učenci iz drugega razreda smo imeli plavalni tečaj v Radovljici. V bazenu smo se kopali in se igrali. Učiteljica Silvia nas je učila, kako se skače v vodo. Pri plavanju smo si pomagali z deskami in s črvi. Na bazenu sem srečala tudi prijateljice iz Osnovne šole Bistrica. Imeli smo se zelo lepo. Super se je bilo peljati tudi z avtobusom.

Nika Pogačnik, 2. K

Zelo sem bil vesel, ko nam je učiteljica Eva rekla, da se začne plavalni tečaj. Kljub temu da še ne znam plavati, sem komaj čakal, da s sošolci skočimo v bazen. Na plavalnem tečaju nas je učiteljica učila pravilno tehniko plavanja, potapljanja in skokov v vodo. Na tečaju sem se zabaval in se naučil veliko novega. Mislim, da sem postal pravi plavalec.

Jakob Gabor, 2. K

Na plavalni tečaj smo se vozili z avtobusom v Radovljico. Prva dva dneva sem manjkal, ker sem bil bolan. V naši skupini smo vsi prejeli bronastega delfina. Veliko smo vadili žabico in hrbtno plavanje. Meni je bilo zelo všeč, ko smo skakali v vodo. Po plavanju smo si posušili lase. Vsak dan sem doma dal sušiti kopalke in brisačo. Za športni dan bi izbral plavanje.

Vid Šlibar, 2. K

Šli smo na plavanje. Z avtobusom smo se odpeljali v Radovljico. Najprej so nas preskusili. Potem smo se razdelili v skupine. Drugi dan smo se najprej ogreli in šli plavat po skupinah. Preplavali smo celo dolžino bazena. Na koncu sem tekmovala in bila prva. To je bilo zadnji dan.

Mateja Rutar, 2. K

Prvi dan plavalnega tečaja v Radovljici so nas razdelili v skupine. Bila sem v skupini pri učiteljici Silvii. Drugi dan smo šli v globoko vodo. Tretji dan smo se naučili mrtvaka. Četrty dan smo plavali do sredine bazena in nazaj. Peti dan smo se naučili reševalni skok. Šesti dan smo preplavali celo dolžino bazena. Sedmi dan smo ocenjevali plavanje. Osmi dan smo se v nizki vodi poigrali.

Jerneja Šlibar, 2. K

Nadja Stojko Plesničar, 5. b

Jurij Papler, 5. b

Sara Habe Toporiš, 5. b

JAZ SEM URA

Jaz sem Gašperjeva ročna ura. Ima rdeč pašček z nogometnimi žogami, belo številčnico in tri barvne kazalce s srebrnim robom. Preden gre Gašper spat, me odloži na nočno omarico. Zame zelo lepo skrbi in enkrat se mi je strgal pašček in mi je namestil novega. Kadar pa imam prazno baterijo, mi jo zamenja. Stara sem dve leti, kmalu bom že tri. Gašper me je dobil za Božička. Ima me zaradi tega, da ve, kdaj mora iti na krožke.

Gašper Gros, 3. a

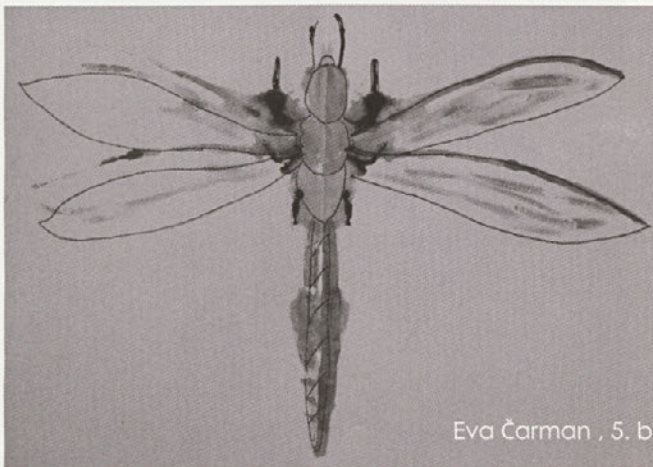
Sem Evina ročna ura. Imam roza pašček, rumene številke in roza kazalčke. Eva lepo ravna z mano in včasih me tudi vzame s seboj v šolo. Lansko leto me je dobila od Božička. Ko me ne vzame s seboj v šolo, me pusti na nočni omarici. Rada me ima, ker ji povem, kdaj mora iti v glasbeno šolo in na gimnastiko. Želim si, da me ne bi Eva nikoli vrgla stran.

Eva Gros, 3. a

Jaz sem Nežina ura. Sem ročna ura. Jaz sem cela rožnata, številke imam srebrne. Vsak dan me ima na roki in, ko pade mrak, me položi na polico. Lansko leto me je Nežina mama kupila v trgovini za rojstni dan.

Doma sem zelo pomembna, ker me vedno rabijo za dejavnosti ali druge pomembne opravke. Neža me zelo lepo vzdržuje in skrbi zame. Želim si, da bi me še vedno imela zelo rada.

Neža Špendal, 3. a

Eva Čarman, 5. b

V POPRAVLJALNICI IGRAČ

Dedek je bil v svoji popravljalnici. Potem je prišel zajec. Prinesel je svoj plišasti korenček, ker je bil že čisto scufan. Naslednji dan je prišlo še več otrok. Eden je bil Oto, ki je prinesel svojega pokvarjenega plišastega medvedka. Rekel je, če mu ga lahko popravi. Dedek je rekel, da mu ga seveda lahko popravi, saj ima veliko orodja za popraviljanje igrač. Prišla je tudi Anka in tudi Anka je prinesla plišasto igračo. Naslednji dan je bil pust. Vsi otroci so se oblekli v pustne kostume. Za zajtrk so jedli krofe. Potem so šli k dedkovi popravljalnici. Tam so se zabavali in izdelovali raznorazne izdelke in maske.

Eva Gros, 3. a

Nekega dne je dedek sedel v naslonjaču. Dedek je že mislil, da ne bo nihče pozvonil. Ampak je. Bila je Neža. Kmalu so prišli ostali otroci. Prišli so še Sneguljčica, Zlatolaska, Trnuljčica in še ostali. Neža je prinesla punčko, ki ji je padla glava stran. Sneguljčica je prinesla svojo krono. Zlatolaska pa barbiko.

Dedek je hitro popravil igrače. Oh, dedek kako si dober, je rekla Neža. Otroci so se zahvalili in odšli domov. Potem se je skoraj usedel na stol, ko je pozvonil zvonec. Bil je zajček Belko. Dedek je vprašal, kaj hoče. Hotel je, da mu popravi avtomobilček. Dedek mu je popravil na en dva tri in avtomobilček je bil nared. Zajček se je zahvalil in odšel domov. Dedek se je končno lahko usedel. Tako je bil utrujen, da je zaspal. Tudi otroci so s svojimi popravljenimi igračkami zaspali.

Neža Špendal, 3. a

V majhnem mestu je bil dedek, ki je rad popravil igrače. Nekega dne je prišel leseni vojak in prosil, da ga popravi. In naslednji dan je bil tako lep, da so še druge igrače takoj prišle in ga prosile, da jih popravi. Mali traktor je prišel in prosil za nove gume, ker je imel stare čisto uničene. Gugalni konj je hotel novo barvo, stara je bila čisto spraskana. Plišasti slonček je hotel zašiti trebušček. Dedek je vsem z veseljem rešil probleme.

Valerij Razinger, 3. a

ČUDEŽNO SEME

Na podstrešju sem v stari skrinji našel vrečko, v kateri so bila semena. Iz vrčke sem vzel pet fižolov. Posadil sem jih v lonček za rastline. Vsak dan sem jih zalival in sedel ob toplem ognju. Fižolov je bilo veliko.

Nekega dne pa sem lonček nesel na podstrešje. Odložil sem ga na tla. Slišal sem zelo tiho glasbo. Vzel sem plod in ga dal nazaj v vrečko. Glasba je bila vse glasnejša. Ko pa sem v vrečko dal dvajset fižolov, se je z nežno barvo prikazala pravljica. Iz pravljice pa se je zaslísal glas: »Če fižol odložiš na sveti kraj, boš zagledal sveti lonček in če v sveti lonček položiš tri fižole, bo oživel zlati vitez in varni bomo celo življenje.« Prikazal se je zemljevid in odšel sem na potovanje. Prišel sem v jamo in zagledal sveti kraj. Zagledal sem tudi sveti lonček in vanj dal tri fižole. Toda lonček ni bil tak kot v pravljici. Iskal sem eno uro. Našel sem pravi lonček. Vanj sem dal tri fižole. »Oh, utrujen sem!« in pri tisti besedi se je prikazal vitez in rekel: »Varni bomo.« Z nasmehom sem odšel domov.

Ostali fižol pa sem pojedel v solati, ampak brez skrbi, v trebuhu mi ni igrala glasba in se risala pravljica.

Jakob Golmajer Šmid, 3. k

Nekega dne sem na trati pred našo hišo našla seme. To seme ni bilo navadno seme, bilo je mavričnih barv, od rumene do temno modre. Pobrala sem ga in ga posejala. Čakala sem zelo dolgo časa.

Končno je čez nekaj mesecev seme vzkliko. Nekaj časa sem ga gledala in kar naenkrat je iz njega zrastle veliko košato drevo. Poimenovala sem ga mavrično drevo, saj je bilo mavričnih barv. Čez nekaj ur je na jem zrastle veliko različnih vrst sladkarij- od čokolad do bonbonov. Ker sem hotela imeti drevesno hiško, sem si jo zgradila na mavričnem drevesu. Pozneje sem splezala vanjo, ker sem bila žalostna. Kar naenkrat je začelo mavrično drevo govoriti in me tolažiti. Jaz pa sem zraven jedla sladkarije. Postala sva prijateljca. Zmenila sva se, da na dan lahko pojem le eno sladkarijo. Povabila pa sem tudi prijateljice, da spoznajo mojega novega prijatelja. Tako smo večkrat prespale na drevesu in se z njim pogovarjale.

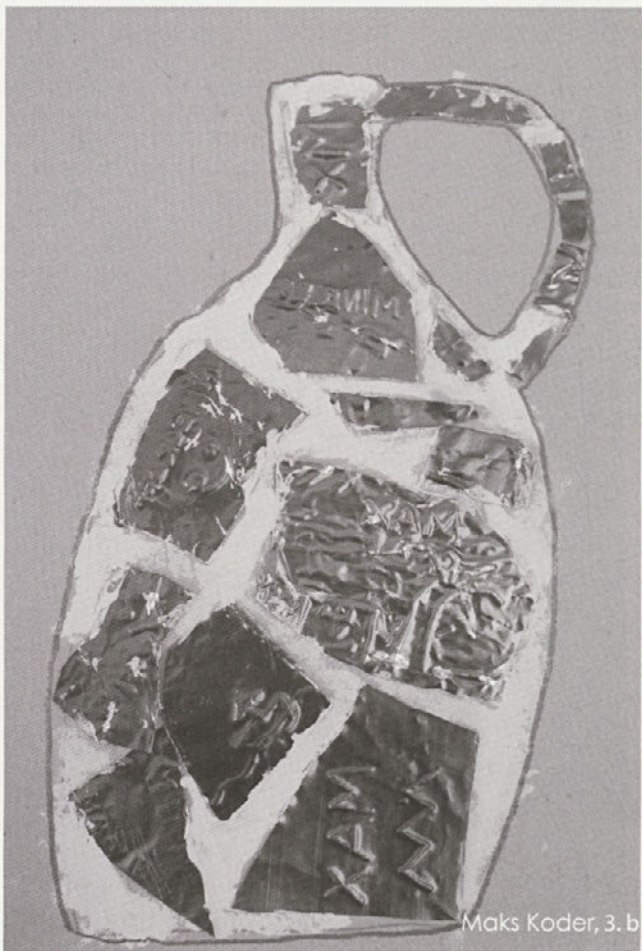
Drevo je bilo srečno, saj je spoznalo veliko novih prijateljev.

Meta Mencej, 3. b

PRI PIKI NA ČAJANKI

Nekega dne me je Pika povabila na čajanko. Naslednji dan sem odšla k njej. Pripravila je veliko stvari, a vse so bile malo čudne. Vse sem poskusila. Najprej sva pojedli čokoladne kolačke. Bili so zelo neokusni. Namesto sladkorja je vanje dala sol. Pripravljeno je imela tudi pito. Tudi pita je bila groznega okusa. Morala bi biti malinova, a je vanjo dala rdečo papriko. Potem mi je postregla čaj. Ta pa je bil zelo okusen. Dan je hitro minil. Odšla sem domov in si želela, da me še kdaj povabi na čajanko.

Neja Bijelić, 3. a

Maks Koder, 3. b

JAN SE ZLAŽE – NADALJEVANJE ZGODBE JANJE VIDMAR POTOVANJE GROZE

Jan je prišel iz šole. Mami ni povedal, da jo učiteljica vabi v šolo. Malo ga je bilo strah, a imel pa je tudi svoj načrt. Zjutraj se je zgodaj zbudil. Pripravil je nahrbtnik in vzel denar, ki ga je dobil za žepnino. Ni šel v šolo, ampak se je odpravil po svetu. Šel je v trgovino, v kino, kupil si je sladoled. Ko mu je zmanjkalo denarja, se je začel dolgočasiti. V nahrbtniku je poiskal telefon in poklical mamo. Mama je bila vesela in jezna. Oddahnila si je in ga pripeljala domov. Pogovorila sta se in Jan je obljubil, da ne bo več hodil sam po svetu. Spoznal je, da je veliko bolj zabavno v šoli in da bo odslej denar od žepnine porabil za bolj pametne stvari.

Brina Ahačič, 4. a

Potem je šel Jan v širni svet. Mamo je že začelo skrbeti, kje je. Mama je takoj obvestila policijo in začeli so iskati. Jan pa je šel ta čas v New York, kjer je bil v hotelu s petimi zvezdicami. Mama je Jana iskala šest let in je vsak dan jokala. Jan se je med tem časom učil igrati kitaro. Učil ga je kitarist Slash. Jan je postal rock zvezda.

Mark Rozman, 4. a

ČEVLJARSKA SVETILKA

Čevljarsko svetilko so včasih pri delu uporabljali čevljarji. Z njo so si svetili v temi in ponoči. To je svetilka, ki ima leseno ogrodje. Na sredini je prostor za svečo ali petrolejko, na stojalu pa so obešene steklene krogle. V kroglah je voda. Ko je sveča prižgana, svetloba potuje skozi steklo in vodo ter osvetljuje prostor. Svetilke imajo dve ali štiri krogle. Krogle so na leseno ogrodje pritrjene z jermeni, imenovanimi 'gauge'. Čevljarski svetilki rečemo tudi 'šušarska luč' in je bila v Trziču dobro poznana. Danes je ne uporabljamo več, izdelujejo pa jih mojstri in služijo kot lep spominek.

Brina Ahačič, 4. a

POTOVANJE GROZE

Ko se je Jan zlagal, je res ušel od doma. Odločil se je, da bo potoval po svetu. Potoval je po državah. Živel je najprej v Sloveniji, seveda. Potem je šel najprej v Nemčijo. Obiskal je mesto, ki se imenuje Köln. Za Kölnom je šel v Francijo, seveda v Pariz. V Parizu je videl Eifflov stolp. Ko je stopil k stolpu, je zagledal možake, ki ga grdo gledajo. Ugotovil je, da so to ROPARJIII! Bežal je vse do Monaka. Od tam naprej jih ni več videl.

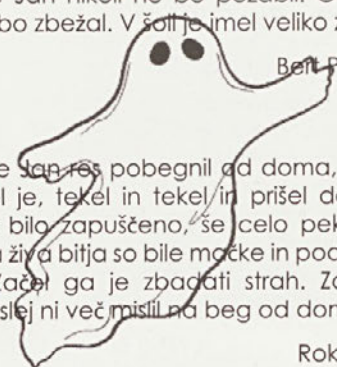
Od Francije je šel v Belgijo v Bruselj. Videl je vse znamenitosti Bruslja. Naveličal se je Belgije in šel v Nizozemsko. Pogosto hodi v glavna mesta, tako da je šel v Amsterdam. Iz Nizozemske je šel v Anglijo, v Liverpool, za tem je šel še v Manchester in na koncu v London. Potem se ni mogel odločiti, ali bi šel v Azijo ali v Ameriko. Odločil se je, da gre v Azijo. Najprej je obiskal Ukrajino, najprej je šel v Donetsk, potem pa še v Kijev. Potem je šel v Turčijo v Istanbul, za tem pa še v Ankaru.

Na koncu pa se je naveličal potovanj. Ampak odločil se je, da obišče še zadnjo državo, to je bila Severna Koreja. Zdela se mu je zelo lepa. Ampak ne za dolgo. Tam je videl roparje iz Pariza, ki jih je poslal predsednik Koreje Kim Džong Un in predsednik Rusije Vladimir Putin. Jan ni imel izhoda, dokler nista prišla njegova mama in njegov oče s policijo. Pariški tatovi so začeli streljati, a k sreči nobenega niso ubili. Ko je Jan s svojima staršema bežal pred vojsko, so se za hip ustavili, ker so imeli občutek da jih nekdo gleda. Bila sta Putin in Kim Džong Un. Putin je udaril očeta, ampak oče je imel v žepu pištolo in je aretiral vojsko in predsednika. Srečno so vsi odšli domov. Te dogodivščine Jan nikoli ne bo pozabil. Obljubil je, da nikoli več ne bo zbežal. V šoli je imel veliko za povedati.

Ben Perkman, 4. a

Drugo jutro je Jan res pobegnil od doma, saj se je bal staršev. Tekel je, tekkel in tekkel in prišel do zapuščene ulice, vse je bilo zapuščeno, še celo pekarna je bila zaprta. Edina živa bitja so bile mačke in podgane. Jan je šel naprej. Začel ga je zbadati strah. Zato je stekel domov in odslej ni več mislil na beg od doma.

Rok Aljančič, 4. a

PALČKOV VESELI DAN

Palček je ravno prišel iz šole. Je zelo priden in rad zapoje:

Zeleni lovec z dolgo puško
zadane eno zrelo hruško.
Bum, bum, bum, bum.
Hruška čofne mu na glavo,
Zeleni skrije se v travo.
Bum, bum, bum, bum.
Ko zagleda rep od kače,
Puško izgubi in hlače.

Vsi so se smejali. Palček se je tako smejal, da je od smeha skoraj počil. Ko je bilo konec ure, je palček dobil nove prijatelje. Potem je še enkrat zapel pesmico. Zelo lepo je pel. Prijavil se je v opero in zmagal. Bil je zelo bogat. Kupil si je limuzino, grad, vrt in še podzemni rov. Tam je našel dragulje, diamante, zlato. In še živi, če še ni umrl.

Jošt Pesjak, 4. k

VESELI DAN

Veseli dan začne se z jutrom,
ko zbudim se in pomanem oči.
Hitro se oblečem in očistim zobe.
Potem pa švrk za mizo,
kjer že čaka zajtrk me.
Ker nedelja je,
v šolo treba ni,
zato lahko se skupaj
s psičkom veselim.
Popoldne pa k prijateljici pohitim,
da se igrava
in zabavava s punčkami.
Ko pridem zvečer domov,
pogledam malo televizijo
in odpravim se v posteljo.
Preberem še knjigo in zaspim.
Sanjam o tem, kako sem preživela dan
in česa si še želim.
Potem se moj veseli dan konča
in želim si še kdaj takšnega.

Nika Buček, 4. b

VESELI DAN

Mami nas je želela presenetiti. Vedela je, da bi jaz in Jakob rada imela še kakšno žival.
Vsem so všeč goske. Mami je na internetu videla oglas in šli smo v Komendo, kjer je bil kmetijski sejem. Družina, ki nam je prodala goske pa je doma v Postojni. Ko smo dobili tiste majhne kepice, smo bili zelo veseli.
Sedaj so že zrasle in imajo že belo perje. Z Jakobom skrbiva za njih, dajeva jim vodo in hrano. Pasejo se na vrtu. Imam jih rad, ker so zelo lepe.

Nejc Pernuš, 4. k

VESELI DAN ŠKRATA FRANCIJA

Nekoč je v jami z diamanti živel škratec Franci, ki je bil napravljen v široke hlače z naramnicami in v srjaco.

Neki dan je jama izgubila diamante. Franci je bil zelo zaskrbljen. Hitro se je napravil in šel iskat krivca. Šel je čez reko Savo, goro Kriško. Nato pa je opazil, da hodi v krogih. Rekel si je, da gre še pogledat k reki Kokri in na goro Dobrččo. Toda na tleh je našel kose diamantov. Pobiral jih je in pobiral dokler mi ni zmanjkalo žepov. Odločil se je, da jih pusti pod luknjo, ki jo je skopal pred tremi leti. Tam je pustil diamante. Šel je naprej. Diamanti so ga vodili mimo Kovorja, Tržiča in Križ. Spet mu je zmanjkalo žepov. Dal jih je pod drugo luknjo, ki jo je skopal pred dvema letoma. Ko je prišel nazaj do jame, je pozabil diamante v luknji. Zato se je odločil, da jih gre iskat. Ko je prišel do prve luknje, je vzel diamante in jih prinesel nazaj v jamo. Šel je tudi k drugi luknji ter vzel diamante in jih odnesel v jamo. Takrat je odkril tudi krivca. To je bil njegov prijatelj polž Lojzek. Zelo rad ima svetleče reči.

Ko je bila jama okrašena, se je polžek Lojzek iskreno opravičil, da ne bo več kradel. Tako je Franci vzel polžka Lojzka za domačo žival. Tako sta srečno živela do konca svojih dni.

Nina Pergar, 4. k

Nadja Stojko Plesničar, 5. b

INTERVJU Z MAMO JELKO

V šoli smo se pogovarjali o starih časih. Zato sem za intervju izbrala mamo Jelko. V času, ko je obiskovala šolo, so v šolo hodili peš; kot šolske pripomočke niso uporabljali računalnikov in interneta, zato je bil intervju z mamo Jelko zelo zanimiv.

Kakšni so prvi spomini na tvoje šolske čase?

V šolo sem hodila v Tržič. Šola je bila v stavbi, kjer je sedaj knjižnica, radio ... V šolo smo hodili peš. Od doma do šole sem imela približno 5 km. Peš smo hodili v vsakem vremenu. Učitelji so nas lepo sprejeli. Od nas so zahtevali veliko in nas tudi veliko naučili.

Katere predmete ste imeli?

V šoli smo imeli slovenščino, matematiko, glasbo, risanje in telovadbo od samega začetka. Kasneje smo dobili dodatne predmete zgodovino, zemljepis, biologijo, fiziko, kemijo in angleščino. Imeli smo tudi predmet gospodinjstvo, pri katerem smo se učili osnov kuhanja in ročnih spretnosti (šivanje, štrikanje, kvačkanje ...). Ker je v času, ko sem hodila v šolo, Slovenija bila skupaj nekaterimi drugimi državami povezana v Republiko Jugoslavijo, smo se učili srbohrvaščino in abecedo, imenovano cirilica.

Ali ste s šolo hodili na izlete, šole v naravi in podobno?

Na šolske izlete smo hodili. Šli smo si ogledat kakšen muzej ali znamenitosti. Na izlete smo šli s avtobusom. Šol v naravi ni bilo. Šolskih izletov in ekskurzij smo imeli veliko manj kot danes. V času, ko sem hodila v šolo, nismo hodili v gledališča ali v kino. Za kulturne dneve smo gledali predstave, ki jih je pripravila dramska skupina.

Kakšno ste v šoli imeli ocenjevanje?

Ocenjevanje je bilo podobno kot vaše. Najboljša ocena je bila 5 in najslabša 1. Pisali smo kontrolne naloge in učitelji so nas ustno spraševali. Pred zimskimi počitnicami smo dobili polletna spričevala. Imeli smo štiri konferenčna obdobja.

Mama mi je povedala, da so imeli ene počitnice (zimske) med šolskim letom in nekaj prostih dni v času praznikov (božič, velika noč ...). Niso imeli tedenskih počitnic vsaka dva meseca, kot jih imamo sedaj. V času ko je mama hodila v šolo, niso imeli možnosti petdnevnega dopusta. Manjkali so v primeru bolezni ali zelo hudega sneženja. Takrat je bila šola zaprta.

Rada bi se zahvalila mami za zanimiv intervju. Njeno šolsko obdobje pa je bilo zelo drugačno od našega.

Urška Eržen, 4. a

Brina Roblek Češka, 5. b

**Včasih ustvarjalnost potrebuje samo majčkeno spodbudo –
branje, in zgodi se veliko presenečenje – talent. Negujte ga!**

MODERNA URŠKA

V Tržiču živim,
v šolo hitim,
fante okrog prsta vrtim;
vsi mi prav'jo,
da se oblačim ko eskim.

V šoli ravno ne blestim,
saj ko očka misli, da se učim,
cel dan na fejsu visim.

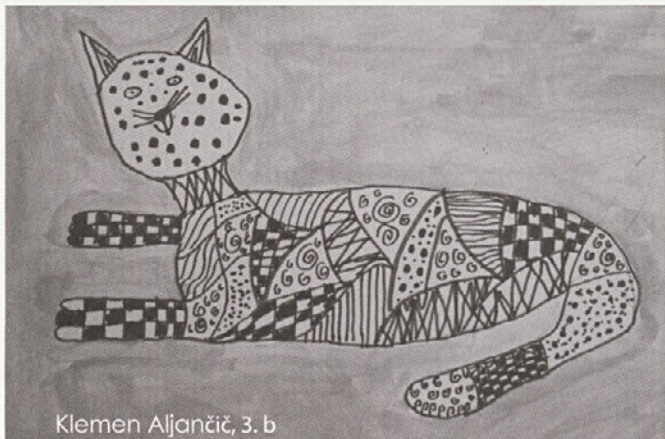
S fanti po fesu četam,
in ko kakšnega zagledam,
s svojo ritko opletam.

Ker zelo malo jem,
je to velik problem,
vsi pravijo, da sem presuha,
in res,
saj mi izpod majice ne gleda čisto nič trebuha.

Ko na faco dam preveč mejkapa,
izgledam ko ena zafnana spaka.

Zdej s'm se odloč'la,
da od mejkapa se bom loč'la,
da naravna bom postala,
in za šolo lajf bom dala.

Rok Selko, Bor Tadol, 8. b

Klemen Aljančič, 3. b

ČAŠA TVOJA JE ŽIVLJENJE TVOJE

Življenje je zaporedje dogodkov, ki si sledijo v določenem vrstnem redu. Vsi živimo za to, da umremo. Ni važno, kaj delaš, kadar piješ, se drogiraš, živiš zdravo, si uspešen, saj na koncu vedno umreš. V življenju je najpomembnejše, da zagrabiš priložnost za uspeh, ki ti jo da usoda. Vsaka oseba vsaj enkrat dobi priložnost za uspeh, vse pa je odvisno od človekove lastne volje in njegovih ciljev.

V življenju me najbolj osrečuje, ko vidim, da si ljudje med sabo pomagajo, žalosti pa to, da smo vsak dan bližje 3. svetovni vojni z vsemi slabimi dejanji, ki jih ljudje delajo.

Od prvega do petega razreda smo se v podaljšanem bivanju norčevali iz učenca naše šole, ki je na svoj način malo poseben. Ampak s tem ni nič narobe, hvala Bogu, da nismo vsi enaki. Seveda smo njegovo posebnost izkoriščali. Matere, ki nam je hotela razložiti stanje svojega otroka, pa nismo upoštevali. Ko smo postajali starejši, pa smo videli, kakšne napake smo naredili, zato smo se mu opravičili. Vendar samo opravičilo ne opraviči šest let norčevanja.

V življenju bomo zmeraj delali slaba in dobra dejanja, speť pa je odvisno od nas, za katera dejanja se bomo odločili; po teh dejanjih se nas bodo ljudje tudi zapomnili.

Marko Stegnar, 8. a

Življenje je nekaj neprecenljivega, zato ga moramo sprejeti v dobrih trenutkih in slabih.

V življenju sem doživela že mnogo slabih in lepih trenutkov in vsi so bili nekaj posebnega in vrednega, saj so v mojem spominu ostali vsi dogodki, ki jih ne morem pozabiti. Nikoli ne bi hotela biti nesmrtna, saj se vsako življenje enkrat konča. Človek v življenju naredi marsikatero dobro delo, po njem se dobro počuti in mu ostane v spominu. Če pa v življenju naredi nekaj narobe, si to zapomnimo, ostane nam slaba vest, vedno razmišljamo o tem, zato je slabe strani treba popraviti po svojih najboljših močeh. V življenju gremo tudi skozi obdobja. Najprej gremo v osnovno šolo, zatem v srednjo in potem si najdemo poklic, ki ga bomo opravljali celo življenje. Z njim smo lahko zelo zadovoljni ali pa tudi ne, zato si izberemo zamenjavo. Lahko si ustvarimo tudi družino, ki nas potem spremlja, spodbuja celo življenje.

Življenje se slejkoprej konča za vsakogar, vredno ga je živeti.

Nika Krištof, 8. a

URŠKA POVE SVOJE

Jaz sem Uršika, to je res,
čprav me kličejo Zala Dolenc.
Lepa sem, tudi prevzetna,
pravij mi, da sem zvičaj umetna.

Sej veste, katera sem, tista, ki jo
je Prešern hotu met,
njemu se nisem
dovolila vzet.

On je zame hotel umret,
jaz sem pa hotla za drugim hitet.

Enga dne na plesu u Ljubljani
sem doma
pri mizi sedela,
na svoj ulov strmela.

Prišel je do mene in me osvojil,
za ples me zaprosil,
celo noč sva plesala,
polnoč dočakala.

Reku je: »Dost!«
Pridrvel so oblaki na prostost,
Tam, kjer je Ljubljanski most,
tam jaz domujem in čakam na starost .

Pod vodo je brezupnost,
dan za dnem
Prešern me gleda
in-z nadutim obrazom
se mi izpoveda.

Jaz pa se jokam in čakam, da
mi povodni mož prostost da,
da bom taka, kot sem nekdaj bila.

Vedin Hotič, 8. b

Tia Dobrin, 8. a

SMETIŠČE

Smeti, smeti, smeti,
Vsepovsod smeti.

Če niso v smeteh,
so pa na tleh.
če niso v predelavi,
so pa na gozdnih tleh postlani.

Smeti gredo iz doma,
kot fant in punca.
Na smetišče,
kamor jih župnik kliče.

Stare smeti gredo
v novo pridelavo
in prišle bodo nove smeti,
kot jabolko, ki se rodi.

Tanja Knific, 7. a

UMAZAN SVET

Oh, ta umazan svet.
Avtomobili, tovarne, odpadki.
Vse, kar je nekdaj čisto bilo,
nikoli več ne bo.

Ptice več ne pojejo,
ni več čisto nebo,
reke več ne šume tako lepo,
ribe več ne plavajo.

Gozdovi
z mrtvimi vejami
nas opozarjajo,
svarijo,
na naše neodgovorno ravnanje v naravi.

Ana Rožič, 7. a

EKOLOGIJA

Mi smo mali Eko junaki,
bodite nam enaki.
Čistite in ločujte kot mi,
odpadke vrzite v ustrezne smeti.

Iskrica pomoči se skriva v vsakem očesu,
v vsaki duši in v vsakem človeku.
Iskrica pomoči lahko zažari,
tudi tistim, ki okolju ne znajo dobro.

Na kratke razdalje pojdi peš ali s kolesom,
saj boš tako ohranil svež zrak in planet.
Naj tvoja čistoča zaslovi v vsej okolici.

Naj še svet se zasveti,
da bomo vsi zdravi
in veseli.

Nika Jakovljevič, 7. a

MATI NARAVA

Narava, narava - mati sveta
je že vsa onesnažena;
nihče več ne pazi, kam papirčke odlaga,
mečejo jih vsi po tleh, kmalu živeli bomo na smeteh.

Voda, ki je vir življenja, a vsi jo onesnažujejo,
a potem, ko zbolijo se vsi pritožujejo.
Voda vir življenja je,
ki energijo nam daje.

Počutim se grozno, ko mislim na to,
a ko prišel pravi čas bo,
mati narava kaznovala nas bo,
zato pravim grozno, grozno!!

Martin Štular, 7. a

EKOLOGIJA

Oh, kje je tu ekologija,
če povsod je čista zmeda.
Papirčki v gozdu,
plastenke v reki,
popoln nered,
vse treba spraviti je v red.

In avtomobili
popolnoma preveč so se razmnožili.
Drvijo, hitijo, nam spat ne pustijo.
Zakaj ne bi raje na kolo se vsedli,
šli v gozd in na svež zrak zajeli.

Vendar – saj svežega zraka ni!
Saj so tu same tovarne,
ki se iz dimnikov jim kadi,
pa tudi gozda ni več veliko,
saj vse so razžagali kot staro železo.

Uničeno imamo celo deželo,
cela dežela je polna odpadkov
ni več ptic, ker slab zrak jim ne ugaja,
ni več drugih živali, ker promet jim nagaja.

Ne sme več tako naprej,
ustavimo to zmedo,
pospravimo nered
in peš pojdemo v nov svet!

Lara Malovrh, 7. a

Gaja Košič Papov, 8. a

Včasih nam prebrano »obleži v mislih« in nas ne pusti na miru. To so dobre knjige, ob katerih razmišljamo o sebi, življenju in osebnostno rastemo. Knjige, ki so se vas dotaknile, so bile nekatere tudi na seznamu za domače branje.

Nekateri devetošolci pa ste se odlično izkazali pri pisanju strokovnih besedil – ocen.

LAŽNIVA, NAPETA, ZANIMIVA

Naslov: Lažniva Suzi

Avtor: Desa Muck

Založba: Mladinska knjiga

Leto izida: 1997

Zbirka: Knjigožer

Naslov Izvirnika: Lažniva Suzi

Mladinski/najstniški roman Lažniva Suzi govori o najstniških problemih, težavah, neprijetnih situacijah.

Suzi je najstniško dekle, ki se boji resnice in jo prekriva z lažmi, ki jo spravljajo v vse bolj neprijetne položaje. Doma ima probleme z družino (oče je alkoholik), v šoli pa s prijateljicami. Na koncu se njene težave le delno razblinijo.

Zgodba je torej napeta in polna laži, hkrati pa je predstavljena na zanimiv način. Knjiga je zabavna in jo priporočamo vsem najstnikom.

Knjiga nas podučí, da moramo biti v življenju odgovorni in se ne smemo lagati, saj se naše težave z zatiskanjem oči ne bodo rešile ali razblinile. Ravno obrano – moramo se zavdati, kakšne so posledice naših laži in sprejeti odgovornost za svoja dejanja in besede.

Manca Umek, Jan Valjavec, Miha Meglič, 8. b

LAŽNIVA SUZI – DEKLE, KI NE MARA SVOJEGA ŽIVLJENJA

Za domače branje smo prebrali knjigo, ki jo je napisala pisateljica Desa Muck in govori o najstniških problemih. V mladinskem romanu so pogosta tema laži, odnosi v družini, problemi družbe. Posledica laži pa je tudi to, da se Suzi težko sooča z realnostjo. Ker ima tudi slabe odnose v družini, se obnaša zelo nezrelo, se zapira vase, s tem pa si nakoplje samo še več težav. Njen oče je pijanec, zato mu ne more zaupati in se nanj zanesti, mama pa ji prav tako ne more pomagati, saj se neprestano prepira z očetom. Za take najstnike je značilno, da se zapirajo na družbenih področjih in so socialno šibki. Zgodba se začne, ko 14-letna Suzi zamenja šolo in takoj hoče postati priljubljena, zato začne z lažmi. Sprva ji uspeva, nato pa se vse njene laži počasi začnejo razkrivati. Imela je tudi težave v ljubezni, a so se na koncu uredile. Na koncu pa se zanjo vse tudi dobro izteče, a se še kar ne more otresti navade po laganju. Knjiga nas uči o različnih področjih življenja, kot so popivanje, odnosi med starši in otroci, zato je tudi primerna za najstnike. Ko preberemo knjigo, spoznamo, da je življenje zapleteno in da je včasih bolje, da resnice ne prikrivamo.

Nina Kapel, Bor Tadel, Vedin Hotić, Klara Polajnar, 8. b

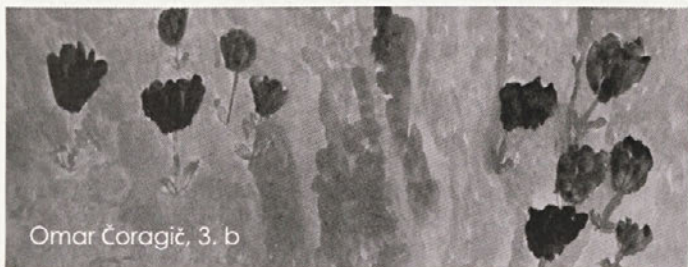
NEBO V OČESU LIPICANCA

Knjiga, ki smo jo prebrali, je mladinski roman znane pisateljice mladinskih knjig Dese Muck. Večina njenih del je za najstnike, za odrasle je napisala le en roman.

V knjigi Nebo v očesu lipicanca so predstavljene zgodbe treh najstnikov. Aljaž, Almira in Medea, ki so glavne osebe, se spopadajo z vsakdanjimi težavami najstnikov.

Najbolj se me je dotaknila zgodba Almire. Zaradi neprestanega preseljevanja, je bila osamljena, vase zaprta deklica. Večino svojega časa je preživela v svoji sobi, kjer si je predstavljala, da ji teče kri in da umira. Pobegnila je k teti v Ljubljano, tam pa zapadla v slabo družbo. Začela se je drogirati, kaditi in piti alkohol.

Osebnostno se z drogami še nisem srečala, verjamem pa, da se ljudje radi zatečejo k njim. V današnjem času se

Omar Čoragič, 3. b

ljudje prehitro predajo – se ne borijo, če imajo težave. Vzrok za vedno več uporabe drog je človekova osamljenost, jeza, žalost, v večini pa je kriv vpliv družbe.

V nekem obdobju sem se tudi sama zaradi težav zatekla h kajenju, a to je bila rešitev samo za kratek čas.

Kmalu sem ugotovila, da moramo v življenju najti stvari, ki nas osrečujejo. S srečo, ljubeznijo, veseljem bomo vsi premagali svoje težave. Knjiga pa nam sporoča točno to. V življenju ni in nikoli ne bo vse popolno. A če se potrudimo, se nam bo vse poplačalo.

Vsem ljudem na svetu želim življenje brez trpljenja, nesreče, osamljenosti, vsak naj najde svoj mir, svojo srečo in zadovoljstvo! Tako bo svet lepši!

Larisa Levstek, 9. a

NEBO V OČESU LIPICANCA

Pisateljica knjige Nebo v očesu lipicanca je Desa Muck. Desa je znana slovenska pisateljica, ki rada piše mladinske in otroške knjige. Ima tri hčerke. Hčerke so ji tudi dala navdih za pisanje najstniških knjig. Meni se zdijo Desine knjige zelo dobre, saj v njih prikaže resnično življenje in probleme najstnikov, ki se soočajo s svojimi težavami. Prikaže, da življenje ni vedno tako lepo kot filmih in risankah.

Za domače branje smo prebrali knjigo Nebo v očesu Lipicanca. Knjiga mi je bila zelo všeč in ima tudi zelo dobro sporočilo. Tudi če mi ni ravno do pisanja, sem se odločil, da vam bom del knjige opisal.

Almiri je doma postalo tako težko brez prijateljev s prijazno družino, ki se ji je zdela grozna. Nekega dne ji je »počil film« in se je odločila, da bo odšla k svoji teti v Ljubljano. Imela je problem, ker se teta in njena mama že 20 let ne pogovarjata zaradi družinskih sporov. Almira se je teti zlagala, da jo doma pretepajo. Teti se je zasmilila in se je odločila, da lahko z njo ostane toliko dolgo dokler ne konča šole in ne najde poklica. Almira je imela sestrično, s katero sta vsak večer »žurirali«, pili alkohol in kadili travo. Ker sta bili »zadeti«, sta se pustili otipavati dvema fantoma. Ampak je bilo Almiri tega dovolj, zato jo je fant odpeljal k prijatelju in jo zadržal. Kmalu potem je prišla policija in jo odpeljala na policijo. Ko je tam videla starša in teto, so kmalu odkrili resnico in družina se je pomirila s sorodniki.

Meni se zdi, da je sporočilo to, da te prehitre in nepremišljene odločitve vodijo v pogubo. Almiri bi predlagal, da situacija lahko postane samo slabša kot je, če je ne ukrepaš pravilno. Vsak najstnik gre skozi težko obdobje in vsak različno odreagira na to. To so pota, ki jih življenje ponuja, ampak izbereš le eno. Včasih je prava, včasih ne. V zgodbi so glavni rešitelji konji. Zamislite si, da konjev ne bi bilo. Kaj bi se potem zgodilo? Tudi sam potujem skozi težko obdobje in sem se zatekal k vsakovrstnim stvarem. Ampak sem dejal, da so te odločitve bile napačne in sem odnehal. Zdi se mi, da gre situacija na bolje in sem se odločil, da bom v prihodnje raje dvakrat premislil.

Ivan Kaštrun, 9. b

LJUBEZEN – BREZMEJNA BOLEZEN

Naslov: The Best Of Me

Režiser: Michael Hoffman

Producija: Relativity Media

Datum izida: 17. oktober 2014

Glavni igralci: Michelle Monaghan, James Marsden, Luke Bracey, Liana Liberato

Žanr: Romantična drama

Čas izvajanja: 118 minut

Film The Best Of Me je posnet po istoimenski knjižni uspešnici Nicholasa Sparksa. Snemanje se je začelo marca 2014 pod zahtevnim očesom režiserja Michaela Hoffmana. Prvič pa je bil predstavljen že oktobra 2014. Zgodba nas na začetku popelje na sredino morja, na naftno ploščat, kjer dela Dawson, ki ga je karizmatično in čustveno odigral James Marsden. Tam doživi nesrečo in nekaj mesecev potem prejme pismo ob izgubi bližnjega prijatelja. Poleg njega tudi Amanda, poročena gospodinja in mati 2 otrok, bivša punca Dewsona, ki jo je v starejši obliki sprva pretašeno, kasneje pa odkrito odigrala Michelle Monaghan, prejme pismo. Oba se odpravita v New Orleans na zapuščino, nevedoč da se bosta po 21 letih zopet srečala. Ko se zagledata, nas film popelje v preteklost, v leto 1992, ko sta se spoznala. Dawsonovemu bratrancu Bobbyju se je pokvaril avto. Dawson, ki pa se je spoznal na avtomobile mu je pomagal. V mlajši podobi ga je odlično odigral Luke Bracey, ki liku doda kanček samežljivosti in

velikosrčnosti Na pomoč mu je priskočila živahna in prísčna Liana Liberato, v vlogi mlade Amande. Povabila ga je na zmenek, in še isti teden sta postala par. Ker je Dawson njegov oče pretopal se je odločil, da pobegne. Nastalil se je v neki garaži, katere lastnik je bil pokojni Truc. S svojo mlado ljubeznijo in predanostjo drug do drugega, nam par na obraze prinese nasmeh, v srce pa veselje in radost. Dokler ne napoči dan... dan pogube. Medtem, ko so se Dawson in družina odpravili na Bobbyjevo poroko so k Tracu prišli Dawsonov zlobni oče, ter brata in ga pretepli. Ker pa je Dawson pozabil rože so prišli nazaj. Na tleh so zagledali Truca, Dawson je vzel puško in skupaj z Bobbyjem sta odšla h očetu. Med pretepanjem je Dawson ponevedoma pritisnil na sprožilec in ustrelil Bobbyja. Zaradi umora je šel v zapor za nekaj let.

Amanda ga je vsak dan obiskovala, a on je ni želel videti, saj jo je ščitil pred samim seboj. Po nekaj mesecih je obupala in se poročila z drugim. Bolj ko se film nagiba h koncu, bolj sta si Amanda in Dawson v tedanjem času blizu, a ker je zapuščinskega dela konec, se Amanda odpravi domov. Dawsona pa brezsrčno in surovo ubije njegov oče. Ko Amanda izve, da je umrl se ji seveda zlomi srce. A hitro se mora pobrati, saj je njen sin v bolnici zaradi okvare srca. Čez eno leto, pa sin dobi klic, da so našli primerno zamenjavo srca zanj. Srce Dawsona. Tako nas režiser s solzami v očeh pusti sedeti in se spraševati. Je ljubezen res večna? Je prva ljubezen tista, ki je nikoli ne pozabimo? Ali ljubimo ljudi okoli sebe ali se samo pretvarjamo? Taka vprašanja so se mi podila po glavi, a nanj še nisem našla odgovorov. Film The Best Of Me ni tipična romantična limonada, ampak je v njej toliko dogodkov, ki ti poženejo strah v kosti, ki ti srce napolnijo s srečo, oči pa z solzami. To je film, ki nam dokazuje da ljubezen nima meja. Film je sicer dobro dodelan, vendar ima tudi svoje pomankljivosti. Na trenutke me je zmotila Amandina pretirana zadržanost. Zanimivo pa se mi je zdelo, kako se karakterja Amande in Dawsona skozi leta spreminjata. V mladosti je bil Dawson zelo zadržan in sramežljiv, Amanda pa živahna in odkrita, v starejših letih pa ravno obratno. Tako se mi zdi, da se vedno lepo dopolnjujeta. Všeč mi je, ker se zgodba dogaja vedno na istih krajih in tako ni potrebno preveč razmišljanja kje se nahajajo. Režiser je lepo uskladił tedanji čas in preteklost, zakar film dobi svoj čar. Glede igralske zasedbe pa se mi zdi, da bi težko našli boljše igralce, saj se skozi film ves čas lepo usklajujejo. Pripombo bi dala le Robbyju Rasmusenu, ki je igral bratranca Bobbyja. Ne zdi se mi primeren za to vlogo, ker

je poleg drugih igralcev izgledal preveč naučeno in tako nisem dobila občutka pravih čustev pri njem. Film toplo priporočam vsem, ki imate radi filme, kateri v vas vzbudijo čustva in se ob koncu zazrete v svoje srce.

Larisa Levstek, 9. a

KONS : Š 5

izobraževanje

samo Šol A

nič dRUGea

Oblak Na D naMI

NI PomočI

Druga plat mladosti

Na robu PRE PAda

Strli so mi srce

Naprej Z NAsMEhom

ZA LEPSE
TRENUTKE

Devetošolcem smo letos za Steziice pripravili svojevrsten izziv, in sicer naj se v kratkih pesmih predstavijo, zapišejo torej tisto, s čimer so na šoli pustili sled. Zato naslov Moj spomenik, ki je v resnici – spomin. In vsak ima svojega.

MOJ SPOMENIK

Ko jezdiš na oblakih,
ko iščeš to pot, posedaš po
vlakih, pogrešaš svoj rod.

V življenju so lepi in hudi časi,
zaradi tega ne gre vse po kaši.

Na voljo sta ti dve poti,
slaba in dobra;
za slabo vrnitve
Ni?

Sreče ne išči širom sveta,
ker najlepša sreča
počiva doma.

Klara Slatnar, 9. b

MOJ SPOMENIK

V šoli beda, strah in jeza.
Učenci zaspano se držijo,
ker jih učitelji morijo.
Vsak dan test pišemo,
vsakega zabijemo!
Razen Grega, Maruše in
Metoda,
saj je njihova glava posoda!
Posoda pameti
in vednosti!
Moja kemija je polomija,
angleščina pa loterija.

Klavdija Mrak, 9. b

MOJ SPOMENIK

Pri pouku tiho sem bil,
vedno dobro oceno
sem dobil.

Mark Stubljar, 9. a

MOJ SPOMENIK

Mislím,
da se me bodo spominjali po tem,
da sem bila pridna in zbrano poslušala,
pouka pa tudi nisem motila.
Imela sem dobre ocene,
razen pri matematiki.
Moj najljubši predmet je angleščina
in upam,
da bom ostala v lepem spominu.

Maruša Pogačar, 9. b

MOJ CILJ

Le kdo od prijatelov
podprl bi me,
da v letih nezrelih
v vojno bi šel.

Strojno šolo bi rad
v Kranju obiskoval,
v Ljubljano voziti,
ne bo se mi dal.

Učim se nemščino,
čepprav grem na vzhod,
v Evropi nad sabo
dolgočasno imaš vlado.

Rusija me zanima.
Kučmo že imam,
državljanstvo še rabim
in prijatelje tam.

Jadran Hohnjec, 9. b

MOJ SPOMENIK

Zjutraj šolski zvonec zazvoni,
meni pa v glavi zadoni.
Zaspani obrazi po šoli drvijo,
učitelji jih pa lovijo.

Druga ura, slovenščina,
vedno je zabavna.
Zunaj pes laja
in učiteljici nagaja.

Maša Štucin, 9. a

MOJ SPOMENIK

Pri pouku tiho sem bil,
nisem veliko govoril,
a sem se veliko naučil.

Jasmin Mulalić, 9. a

MOJ SPOMENIK

Po mojem odhodu iz šole
veselo bo, a
take legende, kot sem jaz,
dolgo časa še ne bo.
Pouk je bil sprva zelo
dolgočasen,
a sčasoma je postal vedno bolj
zabaven.
Najbolj se me bo spominjal
učitelj športne vzgoje,
saj sem tam podiral rekorde.

Leon Čeh, 9. b

MOJ SPOMENIK

V šoli vedno sem potrpežljiv,
včasih miren, včasih igriv,
a včasih tudi pozabljen.

Vsako leto sem se trudil
in dobre uspehe dobil,
slabše mi gre le kemija,
športna vzgoja in biologija.

V spominek bom učiteljem ostal
ali pa jim bo za vedno žal,
saj takega učenca težko je dobiti,
ki zna ob pravem času govoriti.

Kličejo me Mrak Anže,
Dolfe ali pa Unže.

Anže Mrak, 9. A

MOJ SPOMENIK

Redila me je šola,
bistriška mora!
Navdale so me učiteljice,
razredne mučiteljice!

Sedaj zapuščam to šolsko kraljevino
kakor trot svojo družino!
Spomin bo ostal,
da nove rodove bo naprej gnall!

Solza se bo posušila,
rana se bo zacelila!
Toda bolečina v meni bo
za vedno!

Le kdo bo nadomestil to gospo,
le kako šolo brez nje zapustil bom?
Nenadomestljiva, ena in edina
knjižničarka Metka iskriva!

Rok Frantar, 9. a

MOJ SPOMENIK

Ko prišli bodo mlajši rodovi,
o meni bodo poslušali povsod
naokoli.
Pri pouku dolgčas bo zelo,
ker mene za jezikanje več ne bo.

Mojster sem bil za beljenje sten,
še večji pa za brisanje tabel.
Najbolje zbiral sem enice,
čeprev hotel se le petice!

Luka Stržinar, 9. a

MOJ SPOMENIK

Vem, da se me bodo spominjali po tem, da sem bil velikokrat poškodovan, da sem bil velikokrat brez domače naloge in kako dobro kitaro sem brenkal. Ko bi vsaj drugačen vtis na tej šoli pustil, da bi imel boljše ocene ter večkrat domačo nalogo!

Vem, da se me bodo učitelji spominjali po tem, kako slabe ocene sem imel, a večkrat sem tudi dobre dobil. Upam, ko bom na drugo šolo odšel, da se bo vse to spreobrnilo in da boljši vtis bom pustil.

Timotej Podakar, 9. b

MOJ SPOMENIK

Ko mene na tej šoli več ne bo,
velikokrat kakšen učitelj spomnil name
se bo. Ker ne bo več tako veselo,
veliko manj pesmi se bo pelo.
Ko misel name ga bo nanesla,
ta učitelj bo pozabil vsa svoja
računalniška gesla,
kmalu po odhodu naša
generacija se ne bo nikoli pozabila,
za nas se še dolgo ne bo našlo
zdravila. Šola se bo v črno ovila,
kuharica juho bo zasmodila.
Gospod Ravnatelj šal okrog vratu si
bo
zavil in se iz službe žalosten napotil
domov.

Matej Čosić, 9. a

MOJ SPOMENIK

Vsem se šola nujna zdi,
naj mene gnavijo dan in noč.
Ko v mislih govorim »Meni se ne da
učiti«.
Ko v ječi kabineta zgodovine sam
sedim,
tam mi dolgčas nikoli ni.
Ko v razredu mene več ne bo
pri vsaki uri dolgčas bo.
Na šoli spomenik moj ostal bo,
se z zlatimi črkami zapisal bom.

Miha Frantar, 9. b

MOJ SPOMENIK

Po mojem odhodu iz šole
veselo bo, a
take legende, kot sem jaz,
dolgo časa še ne bo.
Pouk je bil sprva zelo
dolgočasen,
a sčasoma je postal vedno bolj
zabaven.
Najbolj se me bo spominjal
učitelj športne vzgoje,
saj sem tam podiral rekorde.

Leon Čeh, 9. b

MOJ SPOMENIK

Želim si, da po meni spomina
ne bo,
ker rada bi zbrisala vso svojo
zgodovino. Slabo storila sem,
napake velike ter male, a za
vedno ostale bodo. Trudila
sem se, a zgleda premalo, zato
zidajo se mi stene, ki stojijo pred
mano. Želim začeti na novo,
a zgleda, da ni tako enostavno.

Tamara Boštar, 9. b

MOJ SPOMENIK

Ko mene na tej šoli več ne bo,
se le malokateri učitelj spomnil me
bo.
Ne glasna, ne tiha,
ne pridna, ne lena,
vsega po malo, skupaj skoz vse
s Frantarjevo gospo.

Vsako uro učilnica druga,
razlaga nova,
kdaj zanimiva, kdaj dolgočasna,
težko vbiti podatke je v glavo,
a le nekaj sodelovanja,
malce spoštovanja,
lepo se godi,
čas hitro hiti.

Lucija Marija Novak, 9. a

POMEMBNO

Čez nekaj let
poznal me bo
ves svet.
Šolo dokončala in
v tujino se podala.
Treba je svoboden bit',
saj tako postaneš
velik hit.

Jerneja Košir, 9. b

MOJ SPOMENIK

Ko mene v osnovni šoli več ne bo,
vsem bo lepo,
saj lumparij manj bo
in učiteljem ne bo težko.

Pri športu slabo jim bo šlo,
saj mene zraven več ne bo

Andraž Špendal, 9. a

MOJ SPOMENIK

V šoli res lepo jim bo,
saj mene več nazaj ne bo.
Učitelji si bodo oddahnili,
a me ne bodo pozabili.
Je res da bom odšel,
a duh v učilnicah bo živeli.
Edino zgodovine bo mi žal,
ker vzoren sem bil,
nisem klepetal.

Luka Zadnikar 9. b

MOJ SPOMENIK

Kaj moj spomenik bo šoli ostal?
Jaz, Domen Vrhovnik,
velik pečat sem zadal, se za vedno v srca učiteljev vtisnil.
Kakšnemu celo slabo misel sem zadal, a nič ne de, tako pač življenje gre.
Po čem se me sploh spominjali bodo?
Po velikem, dobrem možu,
ki je hodil po bistrškem hodniku,
ki več je govoril, kakor je storil.
Gotovo šel bo v anale,
ali pa v finale tržiške zgodovine kot
eden in edini doktor zgodovine, pa kemije,
ob sredah še biologije, Domen Vrhovnik!

Domen Vrhovnik, 9. a

MOJ SPOMENIK

V šoli odličan učenec sem bil,
velikokrat tudi lenoba sem bil.
Zobozdravnik vedno jezen je bil,
saj moje zdravstvene ni nikoli dobil.
Rad sem matematiko imel,
učitelj Zaletel me je zaradi
površnosti oštel.
Pri slovenščini sem se umetnosti
vedno bal,
a na koncu velik pesnik sem postal.
V šoli veliko prijateljev sem imel,
na njihov račun vedno šale sem pel.

Juš Fajdiga, 9. b

MOJ SPOMENIK

Po moji hoji po hodniku se
me bodo spominjali vsi. Saj že
sedaj se veliko govori.
Pri angleščini z ruskim naglasom
sem govoril, a slabe ocene nisem
dobil. Moj najljubši predmet bili
so odmori, ko smo vpili, so se
tresli zidovi.
Kemik bil sem slab,
a pri pouku fizike bil sem rad.

Luka Klemenčič, 9. b

Beseda je besedi najljepša soseda - kadar se rima, se ve, da.

JAZ IN TI

Dnevi in noči,
ljubezni polne dni
z iskro v očeh
ter nenavadni smeh
me ženejo v ta greh.

To čudno stvar v prsih čutim
ter nekaj novega, čarobnega slufim.

Podoba njegova ne da mi miru,
a kako naj znebim se tega strahu?
Ko tako v zanki srčni sem ujeta,
v mislih samo on se mi prepleta.

Pogled njegov nežen
in smehljaj na ustnih bežen.
Ponovno strah strese mi telo.
Kaj, če vse skupaj ne bo šlo?
Kaj če zjutraj sama se zbudim
in v večero tiho, žalostno zaspim?

Misi grde sem pregnala
in bitki ljubezenski se vdala.

Srce naj v višave poleti,
ker zdaj sva samo še jaz in ti.

Iza Potočnik, 9. a

PRIČAKOVANJE

Zdaj prišel je zimski čas,
in vsi zabavamo se naglas.
Vsi že nekaj pričakujemo,
zato v mislih potujemo.

Božiček z jelenčki pridrvi,
da nas vse obdari.
Ko zjutraj se zbudimo,
čakamo, da odpremo darilo.
Tako vsi srečni smo,
saj tega ne pričakujemo.

Božiček nas presenetiti zna,
tako da nam čisto drugo pesem zaigra
in s tem mislim tako,
da nam prinese čisto drugo darilo.

Maja Banovič, 7. a

PRIČAKOVANJE

Letos prazniki spet so prišli,
za miklavža sem dobila veliko stvari.
Kmalu božiček me bo obiskal,
upam, da me bo veliko obdaroval.

Sneg letos že dolgo zamuja,
jesen se še vedno se ponuja.

Bliza se konec leta 2014,
z njim veselje in radost na leto 2015.

Tanja Knific, 7. a

PESEM ZA MAMO

Pesem za mamó
lepa kot ptica,
čudovita kot cvetlica,
pridna kot mravlja,
ki nikoli časa ne zapravlja.

Ti sonček si zlat,
ki obsije moj svet,
hkrati pa megla,
ki zakrije ves planet.

Včasih trenutki s tabo so slabi,
a vseeno za vsako ceno,
te ne mislim prodati,
tebe-moja ljubezniva mati.

Eva Iskra, 7. a

JASEN

Jesen je letni čas po poletju,
ko listi prapolajo v vetru,
in ko se velikost trave zmanjša na metru.
Kostanj že lepo diši,
jazbec pred lisico beži
in listi so že oranžni vsi.

Naslednji letni čas je zima,
takrat se medved že v brlogu "zalima"
ampak zdaj se pa nič več ne rima.

Žiga Štucin, 7.b

PRIČAKOVANJE

Danes ponoči imela sem sanje,
sanje, ki nima jih vsak.

Sanjala sem o pismu,
pismu, ki ne napiše ga vsak.

A jaz želela bi si,
da bi vsi otroci sanjali,
da bi vsi v otroštvu dobrim možem pisali,
kaj vse naj jim prinesejo,
ko k njim na obisk pridejo.

A žal tega sama ne zmorem,
zato pomagajmo mi vsi,
takim otrokom,
ki otroštvo jim sanjati ne dopusti.

Pomagajmo le z lepo besedo,
pristopimo jim na pomoč,
saj tudi oni so otroci,
popolnoma enaki kot smo mi!

Lara Malovrh, 7. a

RIBA IN MORSKI PES

V morju jata rib plava
in ena ribica odplava.

Sreča jo prijazen, ubogljiv morski pes
ter jo vpraša: Kam si zašla?
In riba mu odgovori: Zgubila sem prijatelje
in družino, ko sem iz jate zaplavala.
Morskemu psu se ribica zasmili.

Pomagati ji je hotel, a mu ni pustila.
Odgovorila je, da ne rabi pomoči.
Nesrečen morski pes odplava;
ribica se mu opravičuje, a zaman.
Nato orka príplava
in ribica izgine za vse večne čase.

Tina Gros, 7. a

Tia Jagodić, 5. a

ROMANCA

Živel so trije bratje,
zelo ponosni graščaki.
Vsi so bili mladi
in vsi so jih imeli radi.

Bratje so se dobro razumeli,
včasih kaj lepega skupaj doživeli.
Slabega še ni bilo,
ampak kmalu to drugače bo.

Je v mesto deklica prišla
in vsak je hotel, da njegova žena bi bila.
Takrat prepri med brati se začnejo,
razumevanja ni več, kot je nekdaj bilo.

Brata starejša sta skupaj držala,
mlajšega za sabo zapustila.
Dejala sta, da mlajši preplah je,
da kaj takega sploh mu v glavo gre.

Pa vseeno mlajši poskusil je.
Šlo za boje je.
Ne fiste s sabljami,
ampak fiste z mislimi.

Starejša dva deklice ne očarata,
saj samo darila so od njiju bila,
nobenega pogovora, le sel vsak dan
nekaj pred vrata da.

Pa pride mlajši brat pred vrata,
ves nestrpen, kaj ga čaka.
Deklica odpre, presenečena se ozre,
saj ta fant zagotovo prvi je.

Klepet mad njima kmalu se prične,
zanimiv, zabaven čas mimo njiju gre,
tako mlajši brat ve,
da boj zmagal je.

Kmalu zatem sta se poročila
in se odselila v daljno deželo.
Brata starejša dva pa žalostna sta bila,
saj deklice nista očarala.

Eva Iskra, 7. a

ROMANCA – BOJ ZA LJUBEZEN

Nekoč sta na kranjskem
živela fant in dekle.
Všeč sta si bila še in še,
a ljudje so govorili,
da se to ne sme,
splah ne in ne...

Fant je ljubil dekle močno,
da mu je skoraj srce počilo.
Meščani dekleta niso marali
in so ga glasno karali,
ker je bila revnega stanu.

Marko je imel Sofijo rad,
govoril ji je, da je njegov zaklad.
V hudi vnemi sta zbežala oba,
daleč čez gore sta šla
in živela sta srečna oba.

Katja Tišler Sušnik, 7. a

ŠOLSKA BALADA

Šolska balada
Temno je jutro,
zaspani smo vsi,
ura se vleče,
dež na okna leti.

Kontrolna naloga
je prazna vsa,
ko učiteljica
predme jo da.

Ko dobim 1,
se le smejim,
kasneje pa
solzo spustim.

Manca Vukota, 8. b

OSAMLJEN.SI

Če osamljen si,
se poskusi zamotiti z igrami.
Če iger ni,
pokliči na 123 (Osamljen.si),
če se ti nihče ne oglasi,
pošlji SMS na 223.
Rešen si!

Loti Žos in Tinkara Jenko, 5. k

KO MAČKE NI DOMA, MIŠI PLEŠEJO

Ob gozdu v rumeni hiši
živi skupina miši,
Miške Tinka, Linka, Zinka res bila bi vesele,
če strahu pred mačko sostanovalko ne bi imele.
Mačka res je velika in se večkrat zadere:
» Ne razgrajajte, bodite pridne,
da se hiša ne podere.«

V soboto oznani novico:
»Jutri odhajam na pot v Novo Gorico!«
»Hurej!« se oglasi najmlajša Tinka,
»same bomo ostale in skupaj s sosedi plesale.«
»Ne, to pa ne!« jih mačka jezno opozori,
da ne bi disciplina ušla z vajeti.

Miške so ji obljubile,
da doma bodo same ostale,
in hišo pridno pospravljale.

A takoj, ko mačka skoz vrata odide,
miške so na obljube pozabile.
Glasba se je po celi hiši slišala,
miške so plesale, klepetale in s sosedi so plesale.

Mačka je v hiši volno pozabila
in se nepričakovano še isti dan vrnila.
Zabave doma ni pričakovala,
zato je miši kaznovala.

Ana Marin, 7. a

MOJA DOMIŠLIJJA

Moja domišljija je ogromen val,
da v svet risanih junakov bi odpotoval.
Tam bi se spoznal s supermanom
ter soočil s spidermanom.
Tam bi z angry birds
"najedal" prašičem s fračo,
da bi branil jajca, zmagal
in proslavil s pogačo.
Domišljija je lahko nogomet,
košarka in rokomet.
Domišljija je karkoli,
vse mogoče, vse okoli.

Rok Aljančič, 4. a

ŠOLSKA BALADA

Takoj ko mi budilka zazvoni
 Se oblečem in v šolo odhitim.
 Včasih še pod odletim da dišim.
 Ali pa se učim, da boljšo oceno dobim.
 Ko med prvakom sedim.
 Slišim glas pred tablo pridi.
 Učiteljica me praša par stvari
 Jaz pa le tiho stojim
 In tako ena dobim
 Po enem tednu se naučim in 2 dobim.
 Zdaj smo proti koncu, ker se mi šesta ura konča,
 Ko zazvoni, hitro odhitim kot vsi na šoli.
 Drugi dan spet isto, ker drugače ne moreš nič narediti,
 razen se malo učiti in nalogo narediti.

Igor Radovančević, 8. b

ŠOLSKA BALADA

Zakaj imamo to šolo?
 Zakaj ne moremo brez nje?!
 Le zakaj to tako gre?
 Mi bi radi zjutraj spali,
 ampak moramo zgodaj vstajati
 in torbo na ramo dati.
 Potem pa v šolo prihitimo
 in skrbimo, da ne zamudimo.
 Učitelji se na nas jezijo
 in pravijo, da se nič ne naučimo.
 Ocene nam delijo in leto gre hitro mimo.
 Če slabo oceno dobimo,
 domov slabe volje priletimo.
 Mame in očetje pa samo na nas norijo.

Manca Stušek, 8. b

DRAMSKO BESEDILO

Če zmaj požre mamó ...

Vloge: omara, blazina, ura, računalnik, koza.

Omara: Hej ti. Ja ti, koza!**Koza:** Kaj želiš?**Omara:** Ali ti gre na živce, ko otroci skačejo po tebi?**Koza:** (se malo obotavlja) ne nič. Zato sem ustvarjena.**Ura:** Tika, taka, tika, taka,...**Omara:** Utihni ura ne vidiš, da se z kozo pogovarjava?**Ura:** Seveda vidim. Ampak žal se ne morem odvaditi.**Koza:** (spaćeno) .Joj. Groza žal se ne morem odvaditi.**Blazina:** Ne prepirajte se. Vsak je takšen kot je in takega ga moramo sprejeti.**Ura:** To si dobro povedala blazina!**Blazina:** Saj vem. Dobra sem v tem.**Koza in omara:** Daj utihnita že! Radi bi se pogovarjali!!!!**Ura in blazina:** Midve tudi!!!**Ura:** Čakajte, imam idejo.**Koza, blazina in omara:** Kakšno? Povej hitro!**Ura:** Da bi se midva z blazino pogovarjali sedaj, vidve pa potem.**Koza, blazina in omara:** To je dobra ideja!**Ura in blazina:** Bla, bla, bla,...**Računalnik:** Zgleda da me sploh ne opazijo. Pa saj je vseeno. Se bom pa sam zabaval. In malo učiteljici ponagajal!
 Hi, hi.

Računalnik se ni zares zabaval, bolj se je dolgočasil.

Tinkara Jenko, 5. K

MOJA VARUŠKA

Nekega večera sem bila v sobi. Slišala sem pogovor staršev. Čez nekaj časa me je mami poklicala v kuhinjo. Povedala mi je, da bosta z očijem zjutraj odšla za tri dni v toplice in da bo name, ko njiju na bo, pazila varuška Mary Poppins.

Ko sem se zjutraj zbudila, sem se oblekla, pojedla zajtrk in umila zobe. Kar naenkrat je pozvonilo. Mami je šla odpret vrata. V hišo je vstopila čudna gospa. Oblečena je bila v črna oblačila, s seboj je imela le kovček. Ko se je predstavila, sta starša odšla. V tistem trenutku me je postalo strah. Nekaj časa sva se čudno gledali. Bili sva v zadregi, saj nobena od naju, ni iz sebe spravila besede. Bilo mi je tako nerodno, da sem se raje odpravila delat domačo nalogo. Mary mi je rekla, da so naloge bedarija. V tistem trenutku mi je varuška postala všeč. Pozabili sva na šolsko nalogo in raje šli nakupovat. Kupili sva same nezdrave pijače, polno vrečo sladkarij, sončna očala, ogromen bazen, dva ležalnika in najbolj modne kopalke. Ko sva prišli domov, se je varuška domislila, da se v garaži igrava poletje s stvarmi, ki sva jih kupili. Zvečer mi Mary ni pustila spati. Še naprej se je želela igrati v garaži. Čez nekaj ur mi je le uspelo zbežati v posteljo. Naslednji dan mi je Mary pokazala svoj skrivnostni dežnik. Z njim sva odšli ven in letali po mestu. Ko sva prišli domov, se mi je zazdelo, da z varuško ni vse v redu. Videla sem jo, kako je delala salte, ne boste verjeli, iz pisalne mize na posteljo. To se mi je zdelo čudno, ker je imela 77 let. Zvečer je hotela imeti še disko. Ni me prepričala, bila sem preutrujena še za eno zabavo.

Zadnji dan je bil najslabši. Mary je začela pakirati. Skoraj je pozabila na stvari v garaži. Hitro jo je odhitela pospraviti. Končala je malo pred prihodom staršev. Skupaj smo popili še čaj, potem pa smo se poslovili. Nobena od naju ni staršem povedala, kako sva skupaj preživljali čas. To je bila najina velika skrivnost. Ko je Mary odšla, sem mami rekla, da me bo od danes naprej vedno pazila moja nova varuška.

Klara Hladnik, 5. K

DOMIŠLIJA NA POTEPU

Domišljija je kot lepa pesem, ki živi v nas vseh. V domišljiji odletimo kamor koli si želimo. Lahko nas ponese v pravljice med pravljicne junake. Lahko si zamišljamo zelo

različne stvari. Lahko dobimo krila in skupaj s pticami odletimo v tople kraje. Lahko se potopimo globoko v morje in se spremenimo v lepe morske deklice. Lahko si domišljamo, da se zjutraj zbudimo kot kraljične v čudovitem gradu. Domišljija je brezkončna in brez mej.

Petja Florjanič, 4. a

Bilo je poletje. Vročina je bila zelo huda in domišljija si je zaželela zabave. Sedla je na letalo in se odpeljala v daljno deželo. Potovala je po zraku, po vodi in pa celo peš. Ko je prispela, je v deželi domišljije videla zabavišni park in spoznala nove prijateljice. Kupile so karte za park in zabava se je začela. Najprej so šle na tobogan, na vlakec smrti pa še na vrtiljak in na vožnjo z vodnimi obroči. Vrhunec pa je bila sladkorna pena z okusom jagode. Ko se je zvečerilo, so se poslovile in domišljija se je vrnila k meni domov.

Brina Ahačič, 4. a

LAŽ IMA KRATKE NOGE

Pripoved govori o starejšem dečku Janezu, ki je stalno lagal. Zaradi tega so mu drugi nagajali. In je storil grozno napako.

Leta 2007, 24. maja, se je Janezova zgodba začela zelo zapletati. Imel je sošolca Edvarda, ki ni maral Janeza, ker mu je nagajal. Janez mu je nek dan ukradel telefon in Edvard je to izvedel.

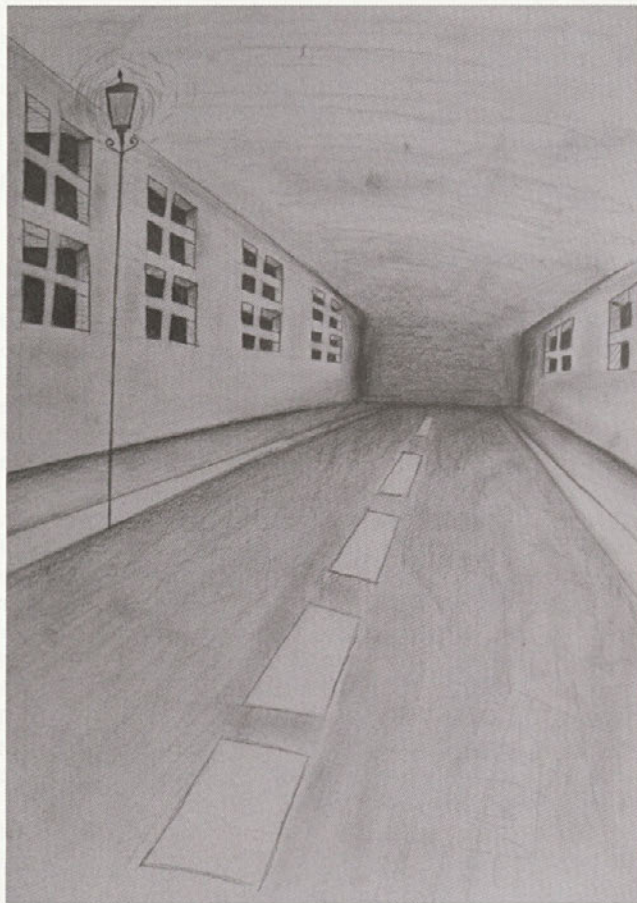
Janez je za domačo nalogo moral prinesiti plodove in jih opisati. Šel je v gozd. S seboj je vzel švicarski nož, da bi lahko odrezal plodove z dreves. Ko je prišel domov, je rekel očetu, da je srečal Edvarda in njegove prijatelje. Ker so ga hoteli preteptati, je splezal na drevo. Potem se je prikazal medved in vse pomoril. Ko se je medved naveličal, je odšel v brlog. Janez je splezal z drevesa in stekel domov. Vsaj tako je Janez povedal očetu. V resnici pa je Janez zagledal Edvarda in njegova prijatelja in začel teči. Ko je Janez tekel, se je spotaknil in padel. Takrat so ga ujeli in pretepli. On pa je vzel nož in jih ubil.

Čez en mesec in pol je šel starec na sprehod in opazil trupla. To je prijavil policiji. Policisti so prišli tja in prepoznali trupla. Naslednji dan so jih pokopali. Policisti so najprej sumili zapornika, ki je bil obtožen umora in so ga pred dvema mesecema izpustili iz zapore.

Ko so policisti prišli do njegovega stanovanja, je on govoril da ni storil umora. Janez se je spomnil, da je tam pozabil svoj telefon. Šel je tja. Ravno takrat pa je šel tja tudi policist, ki je iskal dokaze. Tam je opazil Janeza. On je opazil policista in ušel. Policist je povedal to detektivu in on načelniku. Čez štiri dni je šel do njegove hiše in vstopil. Doma je bil samo njegov oče. Načelnik mu je vse povedal in oče je rekel, da Janeza ni. Janez je ušel.

Čez dva tedna so klicali iz prodajalne hrane, da so prepoznali Janeza in da tam dela. Načelnik je šel tja in ga aretiral. Potem mu je rekel: "Laž ima kratke noge."

Andraž Sitar, 6. b

Klara Polajnar, 8. b

JUNAK DANAŠNJEGA ČASA

Ko smo se pri slovenščini pogovarjali o junakih, smo za primer vzeli Lambergarja, ki je premagal Pegama ter tako postal junak. Junaki so ljudje, ki so storili junaško dejanje oziroma povedano drugače, se borijo za pravo stvar.

Skušam ugotoviti, kakšen je junak današnjega časa. Danes nisi junak, če premagaš zlobnega človeka. Danes junaštvo opredeljujejo druge stvari, danes so junaki tisti, ki med ljudmi ne delajo razlik. Tisti, ki vidijo drugačnost, ne obsojajo, ampak jo sprejemajo. Različnost v naše življenje prinaša pestrost, več pogledov na svet. Enakost pa pomeni enoličje in dolgočasnost. Nihče ne bi smel biti žrtev nasilja ali slabega obravnavanja zaradi njegove drugačnosti. Ljudje, ki se borijo za enakopravnost, so zagotovo junaki.

Drugo vrsto junakov predstavlja množica ljudi, ki sodeluje pri različnih dobroteljskih akcijah. Pomoč ljudem v stiski je nekaj, za kar se je vredno boriti, saj nikoli ne vemo, kdaj bomo tudi mi potrebovali pomoč.

Junaki pa so nedvomno tisti, ki so šli v Afriko pomagat zdraviti bolne in jim pomagali. Ko dobro premislim, lahko rečem, da pravi junaki ne pomagajo ljudem za plačilo, ampak za boljše življenje na svetu.

Tudi mi smo lahko junaki, če vidimo stisko drugega in mu ponudimo pomoč. A junaki niso le tisti, ki rešujejo ljudi, ampak tudi tisti, ki rešujejo živali ob kakšni naravni nesreči in jim pomagajo najti dom.

Vsi junaki, ki so premagovali zmaje, so minili. Danes je čas junakov vsakdana, ki si z malimi dejanji iz dneva v dan prizadevajo, da bi vsi ljudje na svetu postali enaki v svoji različnosti in bi drug drugemu pomagali. Junaštvo je odločitev vsakega posameznika, da stvari dela prav, ne le oni za nas, ampak tudi mi za druge.

Tim Špehar, 7. a

Veronika Zaman, 3. b

LJUBOSUMJE

Zjutraj sem prišla v šolo in videla sem, da ima sošolka novo peresnico. Vsi razen Maje smo jo občudovali. Maja je bila ljubosumna in bila je neprijazna do sošolke. Govorila ji je, da se važi in da hoče, da so vsi prijazni z njo. Drugi dan je bilo Maji žal in sošolki se je opravičila. Spet sta bili prijateljici.

Moja sestrična Ana je dobila sestrico Evo in vsi so jo prišli gledati. Sorodniki, prijatelji in še marsikdo.

Vsi so najprej pet sekund namenili Ani, nato pa vso preostalo uro mali Evi. Ana je vse to žalostno opazovala, komaj zadrževala solze in se spraševala, zakaj je Eva tako zanimiva, ko pa ne zna drugega kot spati, jesti in jokati. Ampak Eva je postajala vsak dan večja. Sedaj se že smeji in vriska.

Ana je ugotovila, da je ljubosumje odveč in da jo Eva pravzaprav potrebuje in občuduje.

Konec koncev je njena ena in edina velika sestrica.

Martin Kavčič 3. b

Ljubosumje ni priljubljen občutek. Velikokrat smo ljubosumni na nekoga, ki je od nas lepši, bogatejši, ali ima nekaj, česar mi nimamo. Večkrat sem imel občutek ljubosumja. Kdaj sem mogoče pomiril koga, da ni bil več ljubosumen na drugega. Največkrat sem pomiril ljubosumje med prijatelji.

Omar Čoragič, 3. b

PRESENEČENJE

Rad imam presenečenja, še posebej, če se bliža moj rojstni dan. Za darilo sem si izbral presenečenje.

Usedli smo se v avto in jaz sem v mislih razmišljal, kam me bodo odpeljali. Mogoče v kino, na sladoleđ, plavanje ... Pot, po kateri smo se peljali, mi je bila neznana. Končno smo se pripeljali in zagledal sem trgovino z modeli avtomobilov, letal in helikopterjev. Nismo si jih samo ogledovali, ampak sem lahko najlepši avtomobil za darilo odnesel domov. To je bilo najlepše presenečenje do sedaj.

Martin Kavčič, 3. b

Že dolgo si želim kučka. Ampak ker živimo v bloku, mi mami ne dovoli. Pravi, da mora biti kučka zunaj, da ni dovolj prostora in kdo bo skrbel zanj? Z bratom obljubljava, da bova midva skrbela zanj, celo kupiva ga lahko midva s prihranki, ampak mami ne popusti.

Zadnji teden poletnih počitnic pa je sestrična Katja povedala, da gre naslednji dan v zavetišče po kučka. Prej ni nikomur nič omenjala, da si ga tudi ona želi. Nihče ji ni verjel. Na spletni strani nam je pokazala sliko. Bil je majhen bel maltežan. Takoj smo se vsi zaljubili vanj. Ampak verjeli pa ji še vseeno nismo, saj nas velikokrat kaj naheca. In res se je zjutraj usedla na vlak in se odpeljala v Celje. Doma smo komaj čakali, da prideta. Proti večeru je v kletki prinesla majhno belo kepico. Bila je prestrašena in nas je začudeno gledala z rjavimi očkami. Vsi smo jo hoteli imeti v naročju in božati. Ker pa sta bili utrujeni od vožnje, sta šli domov počivat.

Čeprav Pika ni moja, jo imamo velikokrat v varstvu takrat, ko je Katja v šoli. Imam jo zelo rad in jo velikokrat peljem na sprehod. Zelo rada se tudi igra z mano. Res nam je vsem v veselje.

Klemen Aljančič, 3. b

STRAH

Strahec, strahec, strah!
Leži na cesti tovornjak.

Iz njega se zakadi,
v črni noči razmnoži,
iz skednja tam govori,
prihajajo živi mrtevci,
ki vse bodo požrli,
le kosti bodo odvrgli.

Radi bi se skili,
da zaman so se trudili,
Zbežati so hoteli,
v neurje so strmeli.

Kar naenkrat prikože se
Poseidon; bog vode vse!

K sebi jih povabi,
in čez neurje varno spravi.

Jan Kriznar, 7. b

Gaspar
Kukavica, 8. a

Jeza je čustvo, ki ni najbolj priljubljeno, žal pa preveč pogosto prisotno med nami. No, problem nastane pravzaprav takrat, ko je ne znamo obvladovati (beri obvladovati samega sebe). Kakšne izkušnje imate vi s svojo jezo?

Ne jezim se pogosto, saj se s prijatelji, družino in okolico dobro razumem. Največkrat sem jezna na starše, saj vedno ne podprejo mojih zamisli. Mislim, da je tako pri večini otrok, vsaj zdi se mi tako. Jeza je lahko tudi koristna – če se nikdar ne razjezimo, je to zelo čudno. Na primer, kadar slabo pišem kontrolno nalogo, sem jezna nase, saj se nisem dovolj učila in v takem primeru mi jeza pove, da se bom morala v prihodnje bolj potruditi.

Jezo izrazim tako, da grem v svojo sobo in zaprem vrata, saj hočem biti v takih trenutkih sama. Običajno se čez deset minut že pomirim, odidem iz sobe in se zamotim s kako dejavnostjo.

Nataša Umek, 6. a

Velikokrat se razjezim. Razjezim se na mojo mlajšo sestro, pa tudi velikokrat sem jezna nase. Razjezim se iz veliko razlogov: jezna sem na sestro, ker me ne uboga; jezna sem na mami, ker me pošilja zgodaj spat; jezna sem na očija, ker me za majhne stvari krega.

Svojo jezo izrazim tako, da včasih kričim; včasih se mi to vidi na obrazu.

Mislim, da jeza ni koristna, ker ustvarja slabo voljo. Vsakemu, ki ima težave z izbruhi jeze, bi svetovala, naj globoko vdihne in premisli, kaj bo storil, da mu ne bo žal, če bo kaj slabega naredil.

Alina Crnklič, 6. a

Pogosto se razjezim na ljudi, ki me razjezijo in teh je veliko. Jezen sem zato, ker nimajo pametnejšega dela, kot da izzivajo. Nase nisem jezen, ker vem, da nisem vzrok za jeze (no, le redkokdaj). Jezo po navadi zadržim v sebi, v redkih primerih pokažem, da vsi vidijo.

Mislim, da jeza je koristna, saj se po njej počutiš bolje. Sam jezo odpravim tako, da poslušam muziko in grem na dolg sprehod, stran od neumnih ljudi.

Matej Kazaferović, 9. a

Po mojem mnenju je jeza koristna, saj če ne bi bilo jeze, bi bil svet preveč prijazen. Jezo lahko izrazimo na več različnih načinov: kričimo, mečemo stvari v zrak in v steno, pokažemo na obrazu, se zapremo vase, loputamo z vrati ali se fizično znašamo.

Nekateri ljudje imajo težave z izbruhi jeze. Takim ljudem bi svetovala, naj ljudi, ki jih spravljajo ob živce, preprosto ignorirajo. Jaz se najpogosteje razjezim na starše in tečne sošolce. Razjezim se do 4-krat na teden. Lahko si jezen tudi nase ali pa drugi nate. Nase si lahko jezen, če narediš kakšno napako oz. dobiš slabo oceno. Jeza je čustvo, ki ga lahko doživi vsak, zato ni pravilno, če se norčujemo iz drugih, ki jo doživljajo večkrat kot mi sami.

Zala Šarabon, 6. a

Jeza se mi zdi koristna, če jo nadziramo, saj nas lahko usmeri v neko dobro dejanje. Po drugi strani pa, če je ne nadziramo, nas lahko prisili v slaba dejanja. Razjezim se kar pogosto, a večinoma zaradi majhnih stvari v majhnih količinah. Takrat, ko se malo razjezim, sploh nisem tako jezen, ampak razočaran sam nad sabo, da sem naredil nekaj narobe, če sem vedel, da bo narobe. Jezo pokažem tako, da zakričim sam v sebi, včasih pa tudi naglas. Če vidim prijatelja, ki ima izpade jeze, mu svetujem, naj se poskuša pomiriti tako, da naj si predstavlja, da leti z letalom med oblaki. Letenje vedno pomiri.

Vid Hribar, 6. a

Po naravi sem bolj miren in se ne jezim prav veliko. Po navadi se jezim, ko igram igre na računalniku ali pa se jezim na mlajšega bratca, saj mi vedno nagaja. Velikokrat sem jezen tudi nase, npr. zaradi slabih ocen v zadnjem času kot danes pri slovenščini, ko sem pisal le dve.

Ko se razjezim, se moja jeza po navadi ne vidi, saj se poizkušam zadržati. Če se zgodi, da se razjeziš, je najbolje, da pozabiš na vse in pomisliš na nekaj lepega.

Luka Čadež, 9. a

Sam mislim, da se ne razjezim velikokrat. Če se že razjezim, se zaradi mojega starejšega brata, ker mi ves čas nagaja. Nase sem jezen le takrat, če bi lahko naredil bolje, a nisem.

Ko se razjezim, po navadi drugi vidijo, saj mi brat »žre živce«. Mislim, da jeza ni koristna. Ko se razjezim, se potem uležem v dnevno sobo, prižgem TV in če mi kdo pride nagajat, ga odmislim.

Ko brat pride domov, samo da stopi v stanovanje, mi začne ukazovati ...

Ukazuje mi vedno, ko pride domov (skoraj vsak dan).

Žan Bečan, 9. a

Sama mislim, da se pogostokrat razjezim, večinoma doma. V družbi s prijatelji pa le redko kdaj, ali pa jeze sploh ne pokažem.

Največkrat se razjezim na brata, ko kaj stori narobe ali pa ne stori to, kar mu ukažem, saj bratu zelo rada ukazujem. Razjezim se tudi, če mi kdo ukazuje, ker tega res ne maram. Velikokrat pa se mi zgodi, da sem jezna sama nase, ker nisem dosegla zadanega cilja ali pa storim, kaj narobe (npr. prehitro rečem kakšno besedo ...). Jezo doma izrazim, največkrat tako, da na nekoga kričim ali pa se zelo grdo obnašam. Jezo v večini ni koristna, so pa tudi primeri, ko je koristna, kot so doseganje ciljev. Jezo največkrat pomirim s poslušanjem glasbe.

Vsi, ki imajo težave z jezo naj pove kaj rečejo ali pričnejo kričati rajše globoko vdihnejo in preštejejo do deset, da jeza mine.

Marijana Čosič, 9. a

Vsak človek se razjezi, nekdo večkrat, drugi manjkrat. Tudi jaz sem zelo velikokrat jezna, mislim, da vsak dan. Največkrat se razjezim na mami ali očeta, saj sem v puberteti in se na žalost ne morem zadržati, čeprav bi se hotela. Jezna sem tudi na sestri in na vrstnike, saj mi velikokrat »zatežijo«.

Jezna pa sem tudi sama nase in to največkrat po kakšni tekmi ali kadar dobim slabo oceno, saj vem, da bi bila boljša. Jezo izrazim tako, da se z nikomer ne pogovarjam, če pa me kdo ogovori, ga velikokrat naderem. Zato mi je seveda potem žal in se mu hočem opravičiti, vendar se enostavno ne morem, ker sem potem še bolj jezna sama nase.

Jeza je po mojem koristna, vendar mi ni všeč, da to občutijo tudi drugi. Super je, da si kdaj pa kdaj jezen, vendar zadrži to zase. Ko sem jezna, se najraje zaprem v sobo in berem,

če pa grem na trening, pa hočem biti ves čas sama in veliko premišlujem, zakaj sem sploh jezna.

Elizabeta Mokorel, 9. a

Jeza je čustvo, ki spremlja vse ljudi. Seveda tako kot druge tudi mene.

Največkrat sem jezna nase in na učitelje v šoli. Saj me pokličejo pred tablo, za ustno oceno, ravno takrat ko ne znam. Hkrati pa sem jezna tudi nase, saj se na to nisem pripravila. Jezo redko izražam na glas, tako da jo vidijo drugi. Nanašam se na to, da v večini primerov niso krivi oni, ampak jaz sama. Jezo se mi zdi koristna. No, saj takrat, ko nas kaj muči in moramo to spraviti iz nas. Najlažje se pomirim z glasbo in risanjem.

Za na konec pa še kratek nasvet. Ne jezite se na druge po nepotrebnem. Najprej se vprašajte kdo je kriv.

Maja Kolarič, 9. a

Jeza je ponavadi koristna. Včasih moraš vso slabo energijo spraviti iz telesa. Na primer, da v nekem prostoru kričiš, dokler se ne počutiš bolje. Jaz se ne razjezim prav pogosto. Ko sem jezen, se poskušam čim prej pomiriti. Ko sem jezen, se poskušam spraviti čim prej v dobro voljo, da sem spet nasmejan. Ponavadi to deluje. Mogoče to opazijo tudi drugi.

Največkrat sem jezen na kakšnega svojega soigralca. Svojo jezo poskušam zadržati v sebi, čeprav mu kdaj povem, kaj je naredil narobe. Takrat pa se spomni pregovora: »Najprej pometi pred svojim pragom.« Spomnim se, da tudi jaz naredim napako in nisem nezmotljiv. Večkrat pa sem jezen tudi sam nase. Velikokrat se razjezim, ko dobim kakšno slabo oceno in vem, da bi lahko pisal bolje. Ko dobim slabo oceno, se na treningu poskušam čim bolj sprostiti, da gre vsa negativna energija iz mene.

Gašper Kukavica, 8. a

Velikokrat se razjezim, najmanj enkrat na dan. Največkrat se razjezim in se sprem s svojim starejšim bratom. Jezna pa nisem samo na druge, vendar tudi nase, velikokrat še bolj. Nase sem jezna, če dobim slabo oceno in večinoma se mi to vidi.

Jeza je koristna, ker se z njo občasno tudi umiriš. Če se

kdo razjezi mu po navadi rečem naj presliši, vendar to pri meni ne pomaga, ker sem bolj trmaste sorte.

Manca Mrak, 6. a

Jezna nisem prav velikokrat, večkrat sem razočarana. Če se razjezim ali me kdo razočara po navadi to jaz, recimo kadar nekoga, ki ga imam rada, razočaram, ali ko težko zadržujem solze vpricho drugih. Po navadi jezo izražam tako, da udarim v nekaj trdega in me pri tem seveda boli roka. Ampak to naredim le, ko sem sama, saj drugim nikoli ne pokažem svojih občutkov, sploh pa ne jeze, ker se to po navadi spremeni v žalost in s tem pride jok. Jeza ni ravno koristna, razen mogoče v trenutkih, ko rabiš svoje občutke spraviti iz sebe in se moraš razjeziti, da se potem pomiriš. Kot pomiritev se mi zdi najboljše, da se zneseš nad kakšno stvarjo, ki je ne moreš prizadeti.

Jerca Oman, 9. b

Ko pride do jeze sem kar potrpežljiv, saj grem namesto-prepiranja raje stran. Največkrat sem jezen na starša. Medtem ko se jezita name, velikokrat odidem raje v sobo. Jezen sem po navadi zaradi stresa. Ko mi popokajo živci, vdihnem, če sem doma, zaigram kakšno pesem na klavir ali kitaro in sem že boljše volje. Nase nisem nikoli jezen. Če dobim slabo oceno, sta jezna name starša in ne jaz. Jeze ne opazi veliko ljudi. Včasih, ko igram video igrice in mi ni ne gre najboljše ali pa računalnik deluje počasi, takrat lahko celo ponorim, vendar ne za dolgo. Mislim, da je jeza lahko koristna, saj včasih potrebujemo tudi čas zase. Na svetu pa so tudi ljudje, imenovani »jeznonorežiki«. Za njih bi svetoval le, naj si ogledajo dober film ali pa naj s seboj nosijo protistresne žogice, ki zelo pomagajo pri tem.

David Košir, 9. a

Manca Polak, 5. a

Hello, my name`s Tilen. I live in Slovenia, in a small village called Leše near Tržič. There are about two hundred people in Leše. A lot of people are farmers, so they have fields, gardens and some orchards. So they produce a lot of vegetables including corn, salad, carrots, cabbage, turnip, potatoes, beans, green beans, kale and so on. In the fields they produce a lot of vegetables, and in the orchards they produce a lot of different fruit, including apples, pears, cherries, plums, apricots and, of course, strawberries and blueberries in special gardens. Because some farmers are cattle breeders, they have stables and animals such as cows, sheep, goats, horses, hens, .. And what I like about Leše is a small stable with its pasture grounds, horses, sheep, goats and rocks. There are a lot of pasture grounds and forests in Leše, so you can go cycling or hiking there. There are also some small hills, so you can go cycling and hiking there. There`s a small football and basketball pitch and a playground where you can play football, basketball and a lot of other games.

People in Leše are busy with trades, but a lot more people were busy with trades in the past. There was a school in Leše years ago, but it doesn`t work anymore. You can do a lot of things in Leše. In summer you can play football, basketball and other games. You can also play in the playground. You can go cycling, hiking or rock climbing, you can just play whatever you want. In winter you can ski, go sledding on good locations. You can go ice skating to the skating rink. You can also build snowmen, make snow angels. You must just use your imagination and play with your friends on the snow. Do you live in a city or a village?
Are people in your place busy with farming?
Can you play in the snow in winter?

Tilen Legat, 6. b

MY FREE TIME

In my free time I usually play football and basketball with my friends or siblings. If the weather is nice I go cycling or hiking in the mountains. If the weather isn't nice I read books, watch TV, listen to music or play computer games. I have free time from three o'clock to six o'clock. I go out and I play outside with my friends. We play hide and seek and other games. A lot of times I go cycling. I also play football in the playground.

On Saturdays and Sundays I go to my grandma. I have a great time there. She is the best grandma in the whole world. She cooks very well and I like her cooking very much. She has a beautiful garden with nice roses of bright colours. There's a very nice small roller coaster on the pasture ground. My grandma teaches me how to play chess and cards. I also visit my grandma's sister with her. Her sister is very nice. Her house is orange. She has a cat called Pika. She's very naughty. I also play with my grandma's sister grandchildren Jošt and Tinkara. They're very good friends. Yes, that's what I do at my grandma's. If I'm not in Kovor, I play with my brother. We make bows from wood which grows in the forest near our house. We just play.

In the summer I go to the seaside with my family. We go to a small Mediterranean place called Barbariga near Pula. In Barbariga we can swim, build sandcastles, collect small stones. I also read books there. Every day a seller comes to the beach and sells doughnuts. They're good. I also eat corn and icecream in the evening at the cafe.

Tilen Legat, 6. b

MY VILLAGE

I live in a small village Zvirče with about 122 houses. People who live in Zvirče don't have any shops so we must go to Trzič, Bistrica or Kovor or to the big shopping mall in Kranj or Ljubljana. We haven't got any playgrounds, but in a few months we will have a new children's playground. We have a pub Pr'Rihtarju. There are some friends who live in Zvirče: Jaka, my neighbour, Vid, my school friend, Emilija, my friend, and my uncle Peter, too (and of course other villagers).

In winter I can play with my friends in the snow behind my or Jaka's house. We can go snowboarding or skiing or sledding in the field between Kovor and Zvirče.

In summer I can go rollerblading, I can ride my bike, sometimes I play basketball with my brother, play games with my friends, fly a kite and much more.

Where do you live: in a village or a town?

Do you have a swimming pool?

How many shops do you have?

How many playgrounds do you have?

About how many houses are there in your home town?

Nika Selko, 6. a

PODLJUBELJ

I live in a small village called Podljubelj. Podljubelj lies only six kilometres from the Austrian border. It's surrounded by mountains. In the past we had a mercury mine in Podljubelj but today the tunnels are tourist attraction. We also have a swamp and a very attractive story about how our village was built.

In summer you can hike, you can go mountain biking, you can go visit a waterfall. In winter you can go skiing free style, you can go snowboarding free style, you can go sledding and mountain hiking.

How old is your town? Has your town got any attractions? What would you change in your town?

Žiga Roblek, 6. a

MY TOWN

I live Na Jasi near Bistrica. There are very friendly people where I live and they are old. There are forty houses and some streets. There are five houses in our street. We've got a yard and two gardens. Near my house is a big forest. There are houses and I can see block of flats. I've got a lot of younger neighbours. There are three girls and four boys.

In summer I can go cycling, I can play with a ball and with my friends. One of the neighbours's got a swimming pool and we can swim there. If it is hot, I go to the forest. In winter I can make snowmen, I go sledding with my friend. If it is a lot of snow I make snow angels. Sometimes I watch the snow flakes and I make snow balls. I like snow and winter.

Do you live in a town or a village? Have you got friendly neighbours? Do you go to the swimming pool in summer? Do you have a lot of shops in your town?

Zala Smolej, 6. b

Letos smo se v okviru šolske skupnosti odločili, da bomo vsak petek v živo oddajali šolski radio, na katerem objavimo aktualne šolske novice. Eden od prispevkov je bil tudi intervju z Mašo Štucin, ki se je v šovu Slovenija ima talent skupaj z Lauro Višnar uvrstila v finale.

INTERVJU Z MAŠO ŠTUCIN

Tako, sedaj je vse že za teboj, kako se počutiš po vsem tem? Po vsem tem, ko je že vse to zaključeno, se počutim super, po drugi strani bi pa to tudi ponovila, ker mi je bilo zelo všeč.

Če greva z vprašanji od začetka, bi te vprašala, kako to, da sta se odločili za prijavo na talente? Ideje za prijavo nama je priporočala trenerka Špela, ki nama je za prijavo povedala dan pred predizborom.

Sta takrat, ko sta se predstavili na avdiciji, vedeli, da bosta prišli tako daleč? Na avdicijskem odru sva sicer navdušili publiko in žirijo, vendar si takrat nisva sploh predstavljali, da bova prišli dako daleč.

Se je vajino življenje po teh nastopih kaj spremenilo? Ja, malo se pa je vendarle spremenilo, ker naju včasih na cesti kdo ustavi in pove, da navija za naju, ali pa naju prosi za »selfi« ali avtogram.

Je trema velika, ko stojiš pred toliko kamerami? Se s časom navadiš? Na začetku sva z Lauro imeli zeze veliko treme ampak potem se kar navadiš od vseh teh intervjujev in nastopov.

Kakšni so občutki tik pred nastopom v živo? Tako, kot sem že rekla, je trema zelo velika, ampak ko stopiš na oder in začneš plesati, je pa občutek neprecenljiv.

Kako sta se z Lauro reagirali, ko sta izvedeli, da gresta v finale? Tega sploh nisva pričakovali, tako da sva bili v tistem momentu zelo presenečeni in veseli.

Kakšen je občutek, stati na tako velikem odru, kot je finalni oder? Občutek stati in plesati na tako velikem odru je fenomenalen.

Sta bili z vsemi nastopi na talentih zadovoljni? Bi kaj spremenili? Midve sva bili z vsemi nastopi na talentih zelo zadovoljni in prav ničesar ne bi spremenili.

Z Lauro sta imeli tudi sami svojo delavnico, na kateri sta se preizkusili kot trenerki. Kako vama je šlo? Sta to počeli prvič? Ja, to sva počeli prvič in sva se v tej vlogi počutili sijajno, prišlo pa je tudi veliko obiskovalcem. To izkušnjo bi z veseljem ponovili v prihajajočem letu.

Nika Krištof, 8. a

V SLOVENSKEM ŠOLSLEM MUZEJU

V sredo smo s šolo šli v Šolski muzej. Ob 7.50 smo se odpeljali v Ljubljano.

Notri smo šli tiho, ker v muzejih ne kričimo. Najprej smo s Klaro ponovili, kako se obnašamo. Šli smo pogledat prazgodovino, kjer smo izvedeli, da so njih učili starši. Potem smo si ogledali njihove slike. Ko smo si ogledali, smo šli do slike cesarice Marije Terezije, ki je napisala, da mora biti šola obvezna, a še kar niso hodili vsi otroci. Potem smo si ogledali še Primoža Trubarja, ki je napisal dve knjigi Katekizem in Abecednik. Spomnil se je tudi, da bodo imeli nedeljski pouk.

Potem smo se pripravili na pouk v starih časih. Bil je zelo strog učitelj, ampak smo bili otroci zelo pridni. Ko je bilo pouka konec, smo se oddahnili in se preoblekli nazaj v svoje obleke.

Potem smo se oblekli v bunde in počakali avtobus. Ko nas je pobral, smo šli nazaj v šolo.

Neža Špendal, 3. a

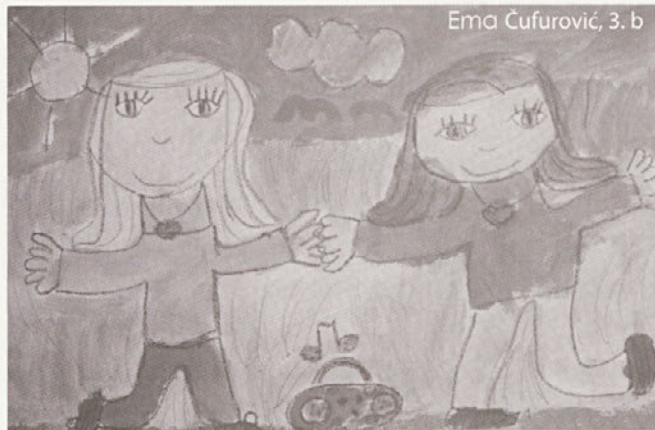
4. marca smo imeli šolski naravoslovni dan. Odpravili smo se v Slovenski šolski muzej.

Ob 7:50 h smo se zbrali v šoli. Tam smo razdelili malico. Ob 8:00h smo se usedli v avtobus in se odpeljali v Slovenski šolski muzej. Ko je avtobus ustavil, smo do muzeja hodili 5 minut. Ko smo vstopili, nas je učiteljica opozorila, da moramo biti tišji.

V dvorani nas je že čakala vodička Klara. Najprej smo dali bunde na obešalnike. Klara nam je najprej pokazala praskupnost. V praskupnosti so se otroci učili od staršev. Nato nam je Klara povedala, da je Primož Trubar napisal prvi dve slovenski knjigi Abecednik in Katekizem. Uvedel je tudi šolo za nebogate. Potem nam je Klara predstavila šolski vrt. Nato smo odšli nazaj na hodnik in jedli malico. Po malici smo odšli v dvorano, kjer smo se preoblekli v otroke iz starih časov. Učitelj je bil zelo strog. Jaz sem sedel, namesto da bi stal in govoril, zato sem šel klečat na koruzo. Ko smo končali, smo odšli v šolo.

Ko je avtobus pred šolo ustavil, smo odšli domov.

Martin Rek, 3. a

Ema Čufurovič, 3. b

GORENJCJI NA OBALI

Fiesa – počitek ali mučenje?

Učenci sedmega razreda smo odšli v Fieso. Pričakovali smo počitek, dobili pa smo veliko pohodov, športa, aktivnosti in malo prostega časa. Moramo pa poudariti, da smo se naučili veliko novih stvari.

Šli smo na nočni, jutranji in zaključni pohod do Pirana. Zabavali smo se med prostim časom na Tartinijevem trgu. To je bil čas za druženje, malico in zapravljanje denarja. Po kanalu pri Strunjanskih solinah smo se vozili z ladjico Solinarko. Je edina taka v Sloveniji in se samo z njo lahko vozimo po kanalu pri solinah. Imeli smo veliko športnih in poučnih aktivnosti, na primer lokostrelstvo, ribolov, orientacijski pohod, školjkarstvo, morsko biologijo, obisk jezer v Fiesi in drugo. Imeli smo tudi usmerjeni prosti čas. Takrat smo lahko igrali nogomet, košarko, namizni tenis ali se pogovarjali in uživali.

Nekega jutranjega pohoda pa ne bomo pozabili. Razlog – prehodili smo 12 km! Šli smo na hrib, kjer stoji Beli križ in tam videli največjo kamnito pečino v Sloveniji. Spustili smo se po hribu v Portorož. Tam smo spet imeli prosti čas. Ko smo prišli v dom, smo se vsi le še zleknil in počivali. Ogledali smo si tudi Strunjanske soline in celo mesto Piran. Podelili so nam nagrade za najbolj urejene sobe in dosežke pri nalogah. V tekmovanju v lokostrelstvu je največ točk zbral Elmin Midžan.

Vsi smo na taboru zelo uživali in smo veseli, da te priložnosti nismo zamudili.

Jan Kržnar, Žiga Štucin, Primož Lah, 7. b

SKUPAJ ZATE IN ZAME

Vsak četrtek so nas petošolce obiskali varovanci Varstveno delovnega centra. Skupaj smo ustvarjali v računalniški učilnici.

V ponedeljek, 22. decembra 2014, pa so nam v zahvalo prinesli darilo za vse, pri čemer smo jim pomagali. Največkrat sem srečal svojega bratranca Lovra. Pri računalništvu sem pomagal gospodu Vladotu. Pri izdelovanju koledarjev mu je šlo zelo dobro. Koledar je naredil skoraj brez pomoči. Rad sem mu pomagal. Bil je prijazen. Praznikov se veselim, ker vedno dobim kakšno darilce. Želim si, da bi bil v novem letu v šoli uspešen, prav tako pa tudi v športu, ki ga imam rad, to so smučarski skoki. Vsem drugim pa želim veliko zdravja in sreče.

Nejc Novak, 5. b

Čas pred prazniki je čaroben. Obiščejo nas dobri možje in nam prinesejo darila. S starši izdelujemo voščila in jih podarjamo sorodnikom. Obiskala bom teto v Švici in že komaj čakam. Vsak drugi četrtek nas obiščejo varovanci VDC-ja. Pomagamo jim pri delu z računalnikom. Moji varovanki je ime Natalija in se z računalnikom ne znajde prav dobro, ampak je prijazna. Pomagala sem ji pri izdelavi buče, mandale in koledarja. Vsakič, ko pridejo, se jih zelo razveselimo, saj mi je lepo pomagati ljudem s posebnimi potrebami. Za praznike so nam prinesli obeske za na jelko, ki so jih naredili sami z veliko truda. Želim jim vse najlepše, veliko zdravja, sreče in veselja v prazničnih dneh. Veselim se druženja s prijatelji in že komaj čakam praznike.

Eva Puhar, 5. b

PERO PIŠE PREŠERNOVO PESEM

Kulturni dan za 8. razred v Prešernovem mestu je izzvenel v prijetnem vzdušju.

V torek, 5. maja, smo učenci 8. razreda odšli na kulturni dan. Odpravili smo se v Kranj, kjer smo se naučili precej novih stvari.

Z avtobusom smo se zapeljali do starega mestnega jedra, od tam pa smo nadaljevali peš do Gorenjskega muzeja. Razdelili smo se v dve skupini. Prva je ostala na delavnici, kjer smo se lahko preizkusili v pisanju z gosjim peresom in napisali del Zdravljice, slovensko himno. Nekaterim je šlo od rok bolje, nekaterim pa malce slabše, a so bili vsi izdelki na koncu izredno zanimivi na oko. (Opazam, da učenci ne znate več pisati s pisanimi črkami! Sledi utrjevanje. Op. A. K.)

Druga skupina se je odpravila v notranjost muzeja. Popeljali so nas skozi zgodovino Slovenije in predvsem Gorenjske. Prehodili smo obdobje od starega veka pa vse do časa življenja Franceta Prešerna. Razstava je ponudila pregleden razvoj časa in človekovega uma.

Nato smo odšli do Prešernovega gledališča. Pred njim smo prisluhnili življenjepisu in krajšim pesnitvam Franceta Prešerna, za tem smo se sprehodili do pravoslavne cerkve, ki stoji na koncu starega mestnega jedra in opazovali razgled s steklene ploščadi na kanjon reke Kokre.

Ogled gledališča e bil res svojevrsten. Za spremembo si nismo pogledali predstave, temveč zakulisje celotnega gledališča. Spoznali smo, da predstava niso samo igralci, temveč velika ekipa, ki pomaga vse skupaj pripraviti.

Nazadnje smo si ogledali še Prešernov gaj, kjer je Prešeren tudi pokopan.

Maruša Lučič Bolka, 8. b

Zdravljica

Žive naj vsi narodi
ki krepki sočiaso dan.
Da karlar nanesa hodi,
Bepir in mita bo pregan.
Da rojal
Prot bo vsak,
Ne vrag, le rosed bo mjak.

Eva Majcen

OBISKALA NAS JE NOVINARKA

V torek, 14. 4. 2015, nas je obiskala novinarka Radia Slovenija Dominika Ahačič. Pogovarjali smo se o otrocih, ki so udeleženi v vojnah. Trenutno je takih otrok kar 230 milijonov.

Na koncu pa smo izvedli še veliko zanimivosti o njenem poklicu.

Intervju lahko poslušate na spletni strani časopisa eStezi.

TISTI DVE BESEDI: NE-ODVIŠEN

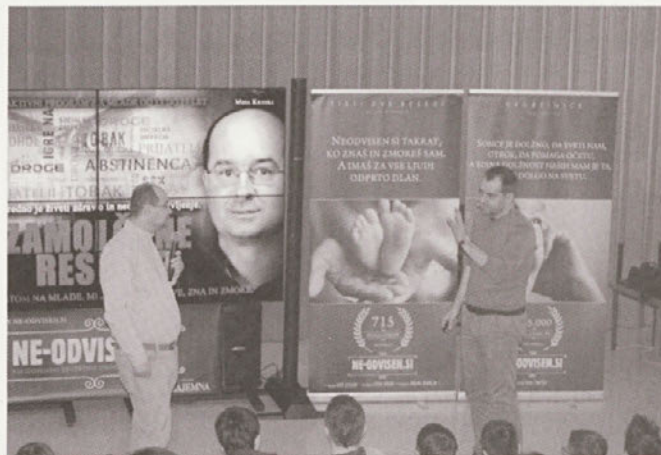
V četrtek, 5. 2. 2015, smo bili ob 11 h povabljeni na predavanje neodvisen.si v večnamenski prostor. Prišla sta dva gospoda, avtor tega predavanja in gospod Miha, ki je študiral v Chicagu, sedaj pa dela v ambulanti za mladostne odvisnike. Z njima pa je bil tudi fotograf, ki se je potikal naokoli ter fotografiral občinstvo, ki je zelo vneto poslušalo.

Tema predavanja so bile vse možne vrste drog. Taka predavanja so po navadi zelo dolgačasna, še posebej, če vsi sedijo in odgovarjajo na vprašanja. Vendar tukaj so se zelo potrudili. Že sam začetek mi je bil všeč, saj so v pogovor vključili tudi občinstvo. Scenarist je vprašal učence: "Kaj pomeni biti zasvojen in kaj odvisen?" Nek učenec je odgovoril, da si odvisen na primer od hrane, zasvojen pa na primer od droge. Potem je scenarist postavljaval zanimiva vprašanja gospodu Mihi, ki je za vsako vprašanje našel pravi odgovor. Predstavili so nam vse o drogah in o stvareh, na katere moramo biti pozorni v svojem življenju, še

posebej sedaj, v najstniških letih, saj so to leta prelomnice med otrokom in odraslim ter zelo hitro se lahko narobe odločimo in to potem obžalujemo celo življenje. Gospod Miha je povedal tudi: "Človek, ki je na drogi več kot leto dni, ne bo nikoli več pozdravljen, lahko bo le imel obdobje, ki ga bo lahko preživel brez droge, vendar se ji kmalu spet ne bo mogel upreti". Predstavil nam je veliko ljudi, ki hodijo k njemu v ambulanto po pomoč, čeprav vedo, da so svojo možnost, da bi bili kdaj ozdravljeni, že izkoristili. Scenarist je rekel Mihi, naj predstavi nek primer njegovega pacienta. G. Miha je odgovoril: "Ta frizerka je pogledala samo en film, v katerem je bilo nekaj malega o heroinu in tako si ga je spet zaželela in ona ve, da nikoli več ne bo pozdravljena".

Lahko smo hvaležni naši šoli, da je organizirala to predavanje in upam, da smo se kaj naučili. Hvaležni pa smo lahko tudi scenaristu, ki je izpolnil svojo obljubo in nam za celih 5 min skrajšal pouk.

Klara Slatnar, 9. b

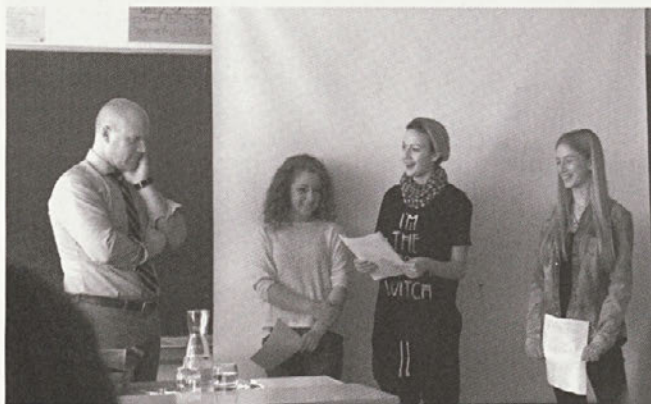
WELCOME G. STRICKLANDA

Na naši šoli smo 11. 3. 2015 gostili posebnega gosta, diplomata na ameriškem veleposlaništvu v Ljubljani, g. Steva Stricklanda. Srečanje so pripravili učenci devetih razredov in učiteljici angleščine.

Vzdušje je bilo že ob prihodu prijetno. Pri vhodu so g. Stricklanda pozdravile mnoge mahajoče roke neučakanih devetošolcev, ki so mahali iz učilnice angleščine, v kateri smo imeli nato predavanje. Na začetku je imel ravnatelj dr. Štefan Žun govor, v katerem je toplo pozdravil gosta. Vse je potekalo v angleščini, saj obiskovalec ni Slovenec, temveč se je v našo državo pred 18 meseci preselil zaradi službenih obveznosti.

Opravlja poklic šefa varnostne službe. Povedal je, da je to najboljša služba na svetu ter v Sloveniji tudi izjemno preprosta, ker imamo v primerjavi z Ameriko veliko manj kriminalnih ter njim podobnih dogodkov. Preden se je s svojo družino (žena in 2 otroka) preselil k nam, je živel že na mnogih krajih po svetu. Med njimi so Škotska, Irak, Washington ... Rodil se je v 70. letih 20. stoletja (ni nam izdal točnega datuma) v Santa Barbari, Kalifornija. Ko je bil še otrok, so se s starši veliko selili. Obiskoval je 9 šol, kar je, kot je sam rekel, več kot ima mačka življenj.

Pripovedoval nam je tudi o Združenih državah Amerike ter nam s krajšim kvizom zagotovil, da o zgodovini njegove domovine vemo več kakor povprečen šolar, ki je tam doma. Izvedeli smo, da je slovenski ambasador v Ameriki g. Božo Cerar, da je največja koncentracija Slovencev v Ameriki v Clevelandu, da je največja zvezna država Aljaska, najmanjša pa Rhode Island ter še veliko drugih zanimivih informacij.

Nekaj deklet je zanj pripravilo kviz z naslovom How well do you know Slovenia? (Kako dobro poznate Slovenijo?) Nekateri njegovi odgovori so bili pravilni, pri napačnih pa se je kazalo, da ni po rodu Slovenec.

Čas se nam je hitro iztekel in preostalo nam je le še slovo. Na koncu nam je še povedal, da je bil pri nas deležen tako prisrčne dobrodošlice kot še nikoli do sedaj, ko je obiskoval druge šole. Malo pred njegovim odhodom nam je pokazal službeni avto z neprebojnimi stekli. Težko ga je opisati z besedami, saj je bil res nekaj posebnega. Stekla so bila debela nekje okoli 10 cm in če bi vanje želeli prodreti z nabojem, bi morali na isto mesto ustreliti 5-krat, da bi se naredila luknjica.

Na koncu smo naredili še skupinsko fotografijo in se poslovili. Najverjetneje bo k nam prišel še kdaj.

Maruša Lučič Bolka, 8. B

ŠPORTNI DAN

Zimski športni dan se nam je zgodil v četrtek, 12. februarja 2015. Učenci predmetne stopnje smo šli nekateri na Vogel, drugi drsat v dvorano na Jesenice, tretji na pohod proti Bistriški planini. Ker smo se pri drsanju zelo zabavali, smo se odločili, da vam to prikažemo s kratkim filmom ... ki si ga lahko ogledate na spletni različici Stezic.

KULTURNA URA OB PREŠERNOVEM DNEVU

V petek, 6. 2. 2015, smo se učenci predmetne stopnje zbrali v večnamenskem prostoru na proslavi v čast Prešernu. Učenci dramskega krožka pod vodstvom gospe Marije Pogačnik Dolenc so zaigrali dramsko igro s tematiko turških vpadov – Urška Zlatolaska, ki nam je sporočila še vedno aktualno sporočilo, da je treba dano obljubo izpolniti.

Igro so posrečeno spremljale pevke Mladinskega pevskega zbora pod vodstvom gospe Petre Smolej in glasbeniki Tomaž Naglič, Žiga Štucin, Primož Lah, Anja in Eva Majcen ter Klara Žos.

Fotografije je posnel Tilen Košir.

<http://esteziice.splet.arnes.si>

GREGORJEVO PRI NAS

Gregorjevo je praznik, ki ga praznujemo 12. marca, priprave pa potekajo že dan prej. Tako je bilo tudi letos. Na naši šoli smo se na ta dan aktivno pripravljali več tednov. Sodelovali so učenci predmetne stopnje OŠ Bistrica. Pripravili smo kulturni program, izdelovali gregorjeve hišice, voščilnice, papirnate ptičke, pekli spomladanske slaščice in izdelovali laterne. 11. 3. popoldne je breg ob Tržiški Bistrici oživel. Učenci osnovnih šol iz občine Tržič so si s starši lahko ogledali kulturni program, kar pa je bilo zanimivo tudi za širšo medijsko javnost. Prišle so snemalne ekipe več televizijskih hiš, tudi iz sosednje Avstrije. Tako smo za en dan postali televizijske zvezde. Učenci gledališkega kluba smo pod vodstvom Marje Bohinj pripravili kulturni program z dvema kratkima skečema, ki govorita o zanimivem čevljarjem življenju. Eden govori o čevljarjem življenju v času vajencev, drugi pa o življenju v bolj modernih časih. Eno skladbo sem zaigral Primož Lah, eno pa Špela Nagelj. Razgiban program sta povezovali Polona Jekovec in Eva Majcen. Nekateri učenci šestih in sedmih razredov smo izdelovali gregorjeve hišice pod vodstvom Dušana Markiča, ostali učenci pa so izdelovali papirnate ptičke pri učiteljici Andreji Kosec. Z učiteljico Ano Mrgole pa so izbranci šestih razredov pekli spomladanske slaščice. Deveti razredi so izdelali laterne s pomočjo Dušana Markiča. Gregorjevo je praznik, ko spustimo doma izdelane hiške z lučko v notranjosti po vodi. V Tržiču praznik posvečamo čevljarjem, ki so pozimi delali ob umetni svetlobi, ko pa se je dan na gregorjevo že dovolj podaljšal, jim ni bilo več treba delati ob luči "na gauge" in so to obeležili s spuščanjem luči po vodi. Ta praznik praznujemo v Tržiču, Železnikih, Kropi in Kamni Gorici. Nekateri otroci tekmujejo v disciplini izdelave "gregorčkov". Pred 2. svetovno vojno so uporabljali deske ali peharje z smetmi iz delavnice. Pisna pričevanja so se ohranila iz 2. polovice 19. stoletja. Mi smo uporabili karton, mah, les, listje, z dodatki, kot so orehove lupine, zobotrebeci, začimbe, pa smo ustvarili detajle. V sredo, 11. 3. 2015, smo učenci gledališkega kluba za sedmošolce pripravili zelo zanimiv program, ki se je odvil v atriju občine Tržič. V program smo vključili 3 recitacije kratkih pesmic in pevce iz pevskega zboru POŠ Kovor. Zaigrali smo še 2 kratka skeča, ki govorita o zanimivem čevljarjem življenju.

Nika Krištof, Žiga Štucin, Primož Lah, Jan Križnar, 7. b

Klavdija Mrak, 9. b

Klavdija Mrak, 9. b

Gregor Štangar, 7. b

Gregor Štangar, 7. b

Maša Meglič Cvetkovski, 7. b

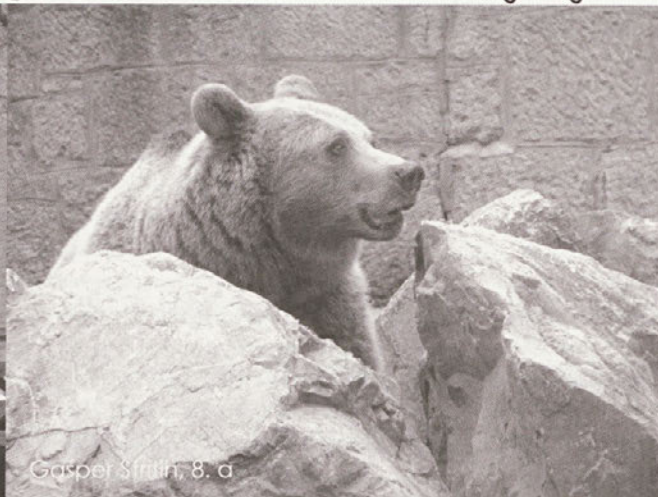

Maša Meglič Cvetkovski, 7. b

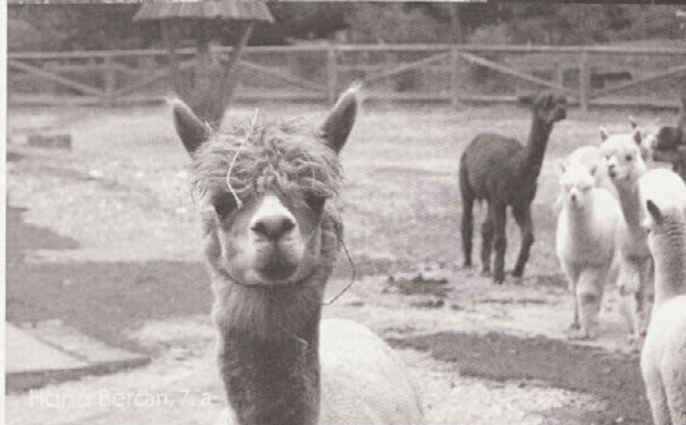

Gašper Štrih, 8. a

Gasper Štrih, 8. a

Hana Berčan, 7. a

Hana Berčan, 7. a

Blaž Pogačnik, 7. a

rija

IME IN PRIIMEK, RAZRED	TEKMOVANJE	DOSEŽEK	MENTOR
Gašper Stritih, 8. a	Državno tekmovanje v znanju digitalne fotografije	srebrno priznanje - 2. mesto	Dina Pintarič
Tia Dobrin, 8. b	Fotografski natečaj - LOM SVETLOBE	1. mesto	Dina Pintarič
Gregor Štangar, 7. a	Fotografski natečaj - LOM SVETLOBE	2. mesto	Dina Pintarič
Gal Pavel Pazlar, 6. b	Fotografski natečaj - LOM SVETLOBE	3. mesto	Dina Pintarič
Klavdija Mrak, 9. b	Fotografski natečaj - TRŽIŠKI MOSTOVI	3. mesto	Dina Pintarič
Jerca Oman 9. b	Regijsko tekmovanje v znanju angleškega jezika	srebrno priznanje	Tjaša Švab
Jerca Oman 9. b	Državno tekmovanje v znanju angleškega jezika	ZLATO PRIZNANJE	Tjaša Švab
Danaja Kosmač, 9. a	Regijsko tekmovanje v znanju angleškega jezika	srebrno priznanje	Melita Učakar
Gregor Tadel, 9. b	Državno tekmovanje v znanju geografije	ZLATO PRIZNANJE	Irma Kovač
Gregor Tadel, 9. b	Regijsko tekmovanje v znanju geografije	srebrno priznanje	Irma Kovač
Gregor Tadel, 9. b	Področno tekmovanje v znanju fizike	srebrno Stefanovo priznanje	Mihael Zaletel
Maruša Lučič Bolka, 8. b	Srebrno priznanje v znanju Vesele šole	srebrno priznanje	Tatjana Lah
Maruša Lučič Bolka, 8. b	Regijsko tekmovanje v znanju geografije	srebrno priznanje	Irma Kovač
Maša Štucin, 9. a	Državno srečanje mladih raziskovalcev	srebrno priznanje	Irma Kovač
Elizabeta Mokorel, 9. a	Državno srečanje mladih raziskovalcev	srebrno priznanje	Irma Kovač
Lara Malovrh, 7. a	Področno tekmovanje v znanju matematike	srebrno Vegovo priznanje	Tatjana Lah
Primož Lah, 7. b	Področno tekmovanje v znanju matematike	srebrno Vegovo priznanje	Mihael Zaletel
Metod Langus, 9. b	Področno tekmovanje v znanju fizike	srebrno Stefanovo priznanje	Mihael Zaletel
Metod Langus, 9. b	Področno tekmovanje v znanju matematike	srebrno Vegovo priznanje	Mihael Zaletel
Gaja Koštic Papov, 8. a	Področno tekmovanje v znanju fizike	srebrno Stefanovo priznanje	Tatjana Lah
Gaja Koštic Papov, 8. a	Področno tekmovanje v znanju matematike	srebrno Vegovo priznanje	Tatjana Lah
Ana Kogoj, 8. a	Področno tekmovanje v znanju fizike	srebrno Stefanovo priznanje	Tatjana Lah
Erik Koder, 4. a	Srebrno priznanje v znanju Vesele šole	srebrno priznanje	Tatjana Lah
Tia Jagodic, 5. b	Srebrno priznanje v znanju Vesele šole	srebrno priznanje	Tatjana Lah
Marta Langus, 5. b	Srebrno priznanje v znanju Vesele šole	srebrno priznanje	Tatjana Lah
Tilen Legat, 6. b	Srebrno priznanje v znanju Vesele šole	srebrno priznanje	Tatjana Lah
Žiga Roblek, 6. b	Srebrno priznanje v znanju Vesele šole	srebrno priznanje	Tatjana Lah
Ana Frantar, 6. a	Srebrno priznanje v znanju Vesele šole	srebrno priznanje	Tatjana Lah
Nika Mencej, 6. a	Srebrno priznanje v znanju Vesele šole	srebrno priznanje	Tatjana Lah
Jerneja Košir, 9. b	Srebrno priznanje v znanju Vesele šole	srebrno priznanje	Tatjana Lah
Jerneja Košir, 9. b	Tekmovanje v znanju o sladkorni bolezni	srebrno priznanje	Ana Mrgole
Jerneja Košir, 9. b	Tekmovanje v znanju iz biologije	srebrno priznanje	Nataša Bergant
Izabela Potočnik, 9. a	Tekmovanje v znanju o sladkorni bolezni	srebrno priznanje	Ana Mrgole

**NAJBOLJŠA ŠPORTNIKA
ZA ŠOLSKO LETO
2014/2015**

Maša Štucin, 9. a
in
Leon Čeh, 9. b

AFORIZEM

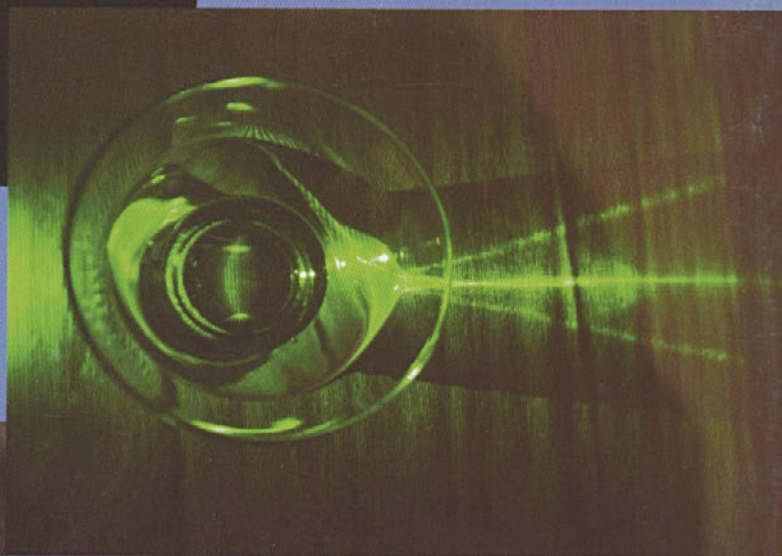
Muha reče komarju: "Ti predrzneš, kako si upaš piti kri dobrim ljudem?" Komar ji umirjeno odvrne: "Saj si jo slabi ljudje že tako ali tako pijejo med seboj!"

Tim Špehar, 7. a

1. mesto - Tia Dobrin, 8. a
SKOZI SVETLOBO VIŠJE

2. mesto - Gregor Štangar, 7. b
IGRA LASERJA

3. mesto - Gal Pavel Pazlar, 6. b
LUKA KOPER V SODU SVETLOBE

ZMAGOVALNA KOLEKCIJA

FOTO KLUB TRŽIČ - FOTO NATEČAJ

TEMA: LOM SVETLOBE